

Київський досвід: лікують діабет не гірше, ніж в Ізраїлі

стор. 9

Зручна програма
стор. 10-16

Банк «Хрещатик». Усе пропало?

Акціонери видали самі собі 4,7 мільярда гривень

Продовження теми
на стор. 2-3

«Бій» за три гектари у Собачому Гирлі

Група «волонтерів» та людей у камуфляжі намагалися встановити контроль над земельною ділянкою, яку займає дитяча спортивна школа. Учні попросили Київраду втрутитися

На територію яхт-клубу прибула група невідомих. Вони взяли під контроль кілька приміщень спортивної школи, поставили свою охорону. А згодом тут з'явився очільник міського клубу греко-римської боротьби Іван Балабан.

Стор. 5

Фото Борка КОРПУСЕНКА

Київ змінює транспортні пріоритети

Людина – на першому місці. Такий принцип давно діє у Європі й починає впроваджуватися в Києві

Стор. 6

«Паркове місто» закрита зона?

Пам'ятка природи... продається в пакеті з квартирою

Фото Павла ПАШЕНКА

Місцина між Куренівкою і Вітряними горами, яка дала назву сусідньому масиву – Виноградарю, вже майже рік закрита для виноградарів, як і всіх киян. Хоча це ботанічна пам'ятка природи «Крістова гірка» з прадавніми дубами й озерами, заповідна земля.

Стор. 19

цитата

Міський голова
Віталій КЛИЧКО

щодо ситуації навколо банку
«Хрещатик»:

– Банк «Хрещатик» не є муніципальним, але багато киян і комунальних підприємств столиці були його клієнтами. Сьогодні ми зіткнулися з великою проблемою. Але робимо все, щоб з найменшими втратами вийти з цієї ситуації. Наше ключове завдання – захистити киян... Ми повинні зробити все можливе, щоб кошти з банку не виводилися ні в які офшори.

цифра

В Києві є **2574** зупинки громадського транспорту, **1196** із них облаштовано павільйонами очікування, **664** – зупинковими комплексами. Решта потребують облаштування

факт

■ Міська влада закликає виробників ліків для онкохворих не спекулювати на темі життя киян. Йдеться про фактичний зрив процедури тендерних торгів, що стався через недостатню кількість учасників. «Ситуація наразі склалася просто абсурдна. З одного боку місто має реальні гроші та готове закупити ліки, які не по кишені багатьом хворим. З іншого – охочих продати ці ліки не знаходиться», – зауважив заступник голови КМДА Микола Поворозник.

Повторна процедура тендерних закупівель з придбання медичних препаратів для онкологічних хворих відбудеться 11 квітня 2016 року.

КРИМІНАЛ

У центрі Києва застрелили бізнесмена

Учора о 14.15 до чергової частини столичної поліції надійшло повідомлення про вогнепальне поранення в груди чоловіка, від якого він помер на місці.

Як повідомили у відділі комунікацій Головного управління Національної поліції в місті Києві, попередньо з'ясовано, що 45-річний директор спортивного клубу Kiev Sport Club на власному автомобілі Volkswagen Touareg виїжджав з паркінгу готелю на бульварі Дружби Народів, 8. У цей час до позашляховика підбіг невідомий і кілька разів вистрелив. Слідчі з'ясовують усі обставини та мотиви злочину.

У столиці введено оперативний план. Правоохоронці розшукують підозрюваного у вбивстві, який зник з місця злочину на іномарці темного кольору.

СКАНДАЛ

Банк «Хрещатик». Усе пропало?

Останні півроку міська влада рятувала банк «Хрещатик», навіть попри неоднозначну позицію щодо цього депутатського корпусу Київради, заявив учора перший заступник голови КМДА Геннадій Пліс. Підвели інші акціонери, передусім ті, які мають контрольний пакет акцій.

Олег ПЕТРЕНКО

«Наприкінці минулого року менеджмент банку запропонував план покращення платоспроможності: насамперед – погашення кредитів, що їх взяли особи, пов'язані з акціонерами, і докапіталізація. Тоді акціонери повністю гарантували виконання всіх зобов'язань. Проте станом на 31 березня (останній термін подання гарантій) власники «Хрещатика», які володіють контрольним пакетом акцій, на відміну від нас, не подали Нацбанку гарантійних листів про готовність брати участь у докапіталізації. Після цього введення тимчасової адміністрації у банк було неминучим, – розповів Геннадій Пліс. – Сьогодні місто, на відміну від інших акціонерів, жодної заборгованості перед банком не має. Стосовно докапіталізації навіть у Київраді існують протилежні позиції. Зокрема депутати від «Свободи» і «Самопоміч» вважали недоцільною участь міста у докапіталізації банку. Свою позицію вони декларували неодноразово на засіданнях ради та у рішенні комісії з питань дотримання законності, правопорядку та запобігання корупції. Це теж не могло не вплинути на ліквідність банку».

КМДА гарантувала перед НБУ докапіталізацію банку на 150 мільйонів, згідно зі своєю часткою акцій – 25%. Загальні активи громади міста (КМДА, комунальних підприємств тощо) у портфелі банку становлять 10%.

Заяви про те, що до неплатоспроможності «Хрещатика» призвело виведення коштів комунальних підприємств, у КМДА вважають некоректними. «Наші підприємства вивели не більше 25% своїх активів. На початок року було 348 мільйонів на поточних рахунках і 131 млн – на депозитних. На початок же квітня залишилося відповідно 297 і 65 мільйонів. Сума зменшилася на 115 мільйонів, вона не могла реально вплинути на ситуацію. По-друге, почувши про дискусію щодо необхідності докапіталізації банку, керівники комунальних підприємств на власний розсуд вирішували, як мінімізувати свої ризики, і перевели рахунки. Керівник підприємства – не самогубець, щоб чекати, коли банк «ляже», – говорить перший заступник голови КМДА Геннадій Пліс.

ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ!

Списували майно, хімічили...

88 кримінальних проваджень відкрили за матеріалами Департаменту внутрішнього фінансового контролю та аудиту КМДА проти колишніх чиновників мерії, райадміністрацій та комунальних підприємств міста.

Загалом виявлено порушень на понад півтора мільярда гривень. Складають цю суму, здавалося б, дрібні розбазарювання та крадіжки. Скажімо, 30 березня до Солом'янського суду з поліції надійшла справа проти механіка одного з автопарків КП «Київпастрас», який, здаючи старі автобуси на металобрухт, частину з них «забув» перелічити в офіційних паперах: до кишені, а не до міського бюджету, потрапили 220 тисяч гривень. А колишній директор кінотеатру «Київська Русь» витратив 1,4 мільйона на оренду крісел, які зайняв... сам у себе, фіктивно переписавши майно комунальної установи на баланс приватного підприємства.

У КП «Плесо» десь «загубили» земснаряд вартістю понад 400 тис. грн. Деякі чиновники управління архітектури та землекористування Святошинської РДА на один з ремонтів реально витратили лише три відсотки з виділеної суми, а 97% грошей кудись зникли. КП «Бессарабський ринок» упродовж кількох років при кількох керівниках занижувало орендну плату загалом на понад 1,6 мільйона. КП «Інженерний центр» за реконструкцію Олександрівської лікарні (2012–2014 роки) переплатило 9 мільйонів: за звичайну гладку штукатурку, приміром, розраховувалося як за дорожчу – рифлену. Під час реконструкції будинку соціальної реабілітації дітей-інвалідів на вул. Олени Теліги, 37-г, не лише завищено вартість робіт, а й розкрадено батарей, кондиціонерів та вікон на понад п'ять мільйонів.

Олег ПЕТРЕНКО

6 квітня. Біля банку «Хрещатик» кияни вимагають свої кривні

ЩО ВІДОМО

■ Форма власності банку – публічне акціонерне товариство.

■ Дата створення – 19 травня 1993 року. Зареєстровано як ТОВ Комерційний банк сприяння розвитку підприємництва «Згода». 1998 року зареєстровано зміни до Статуту банку, який став називатися Комерційний банк сприяння розвитку міського господарства і підприємництва «Хрещатик». З 2000-го – ВАТ «Комерційний банк «Хрещатик», з травня 2010 року – ПАТ «Комерційний банк «Хрещатик».

■ Акціонери банку: громадянин України Андрій Іванов – 37,4%, Департамент фінансів КМДА – 25%, громадянин Австрії Микола Солдатенко – 24,2%, інші юридичні (13,2%) та фізичні особи – 0,1%.

■ Колись, до 2007 року громада Києва володіла контрольним пакетом акцій, за мерства Леоніда Черновецького акції громади було продано фізичним особам, зокрема і кільком тодішнім депутатам Київради, серед яких був і головний нинішній акціонер «Хрещатика» Андрій Іванов.

РЕЙТИНГ

За даними НБУ, на 1 жовтня за розміром активів банк посідав 18 місце (10,090 млрд грн) серед 122 діючих банків. Його борг перед Нацбанком становить всього 190 млн грн (кредит на підтримку ліквідності від НБУ на таку суму «Хрещатик» отримав 24 лютого)

РЕАЛІЇ

Кошик із мінусом у тисячу

«Реальна вартість діючого зараз споживчого кошика становить 2,4- 2,7 тис. гривень, – заявив на цьому тижні міністр соціальної політики України Павло Розенко. – А передбачений в державному бюджеті прожитковий мінімум становить 1,1-1,5 тис. гривень».

За словами міністра, якщо в 2006 році різниця між передбаченим в держбюджеті й реальним прожитковим мінімумом становила близько 100 гривень, то в 2016 році вона дорівнює близько 1 тис. гривень, і для подолання цієї різниці необхідно час.

Як запевнив пан Розенко, на даний момент ведеться робота по затвердженню нового, більш актуального складу споживчого кошика. Перелік товарів та послуг, які планується включити до цього переліку, розширено.

Фото Григорія КУБЛАНОВА

Картку киянина переоформіть в «Ощадбанку»

Як повідомили в «Ощадбанку», картку можуть отримати громадяни, зареєстровані у Києві, а також ті, хто має у столиці постійну роботу чи навчається. Необхідно лише звернутися в одне із відділень банку з паспортом та ідентифікаційним кодом, а студентам чи працевлаштованим у Києві необхідно мати ще довідку з роботи або навчального закладу. Поки що до «Ощадбанку» треба йти двічі – писати заяву і забирати картку. Через півмісяця можна буде переоформити за один раз, замовивши попередньо телефоном. Стару картку від банку «Хрещатик» відтак буде автоматично заблоковано.

питання рубя

■ ЯК ПОВЕРНУТИ «ЗАМОРОЖЕНІ» КОШТИ КОМУНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ?

Є шанс повернути кошти за рахунок реалізації активів банку, які є великими (транспорт, приміщення, повернуті кредити, навіть акції заводів тощо). Бюджетних грошей у банку немає, вони – в казначействі.

■ КОЛИ ВИПЛАТЯТЬ ДЕПОЗИТИ?

Людські депозити до 200 тисяч гривень на особу Фонд гарантування вкладів має почати виплату через 20 днів, тобто з 25 квітня. Уже підраховано, що 98,7 відсотків вкладів будуть повернуті в повному обсязі. У кого ж на рахунку лежить понад 200 тисяч гривень, то решту можуть повернути після рішення про ліквідацію банку і продаж його активів.

■ ЩО БУДЕ ІЗ ЗАРПЛАТАМИ ТА ПЕНСІЯМИ?

Поточні платежі – зарплати, пенсії тощо – можуть виконати й раніше, до 25 квітня, за рішенням тимчасової адміністрації. «Якщо тимчасова адміністрація не забезпечить виплату першочергових платежів, то ми опрацюємо інші варіанти. Люди обов'язково отримають свої гроші, але з якоюсь затримкою», – наголосив перший заступник голови КМДА Геннадій Пліс.

■ КОМУ БУДЕМО ПЛАТИТИ ЗА КОМУНАЛКУ

Платіжки за комуналку цього місяця можуть прийти із запізненням. ПАОЦ друкує квитанції вже з рахунками «Ощадбанку». КМДА рекомендує уважно читати квитанції: якщо у платіжках за будь-що зазначено банк «Хрещатик» (скажімо, якщо хтось не встиг оплатити квитанції за минулі місяці), то оплачувати на той рахунок кошти ризиковано.

■ ДЕ СЬОГОДНІ ГОЛОВНІ АКЦІОНЕРИ?

Один із головних акціонерів – Андрій Іванов. Чи є у міської влади до нього претензії щодо становища у банку, поцікавилася «Вечірка» у Геннадія Пліса. – Зустрічався з ним лише на офіційних заходах, останній раз десь два тижні тому на зустрічі акціонерів. У нас є претензії до них. Але поки що більше моральні, на жаль, аніж юридичні.

ДОВІДКА

■ **Андрій ІВАНОВ** – колишній співвласник металургійного комбінату «Запоріжсталь», разом із Віталієм Хмельницьким входить у групу Kyiv Investment Group. У 2013 році «Фокус» оцінив статки Андрія Іванова в 716,5 млн дол. (28 місце рейтингу «200 найбагатших людей України»).

■ **Микола СОЛДАТЕНКО** – український бізнесмен, власник «Індустріал-банку», голова адвокатського об'єднання «Солдатенко, Ситнюк і партнери». Журнал «Фокус» у 2013 році відвів Солдатенку 112 місце в рейтингу «200 найбагатших людей України».

ОПИТУВАННЯ

Що робити клієнтам банку «Хрещатик»?

Катерина Іванівна, приватний підприємець: – У мене на картці близько трьох тисяч гривень – це моя зарплата.

Пенсії вистачає лише на хліб, тому доводиться працювати. І ось на тобі! Вважала «Хрещатик» найбільш стабільним банком, адже тут обслуговуються всі бюджетники, пенсіонери, оплачують комунальні та ритуальні послуги. Я у розпачі, не уявляю, що робити. Не думаю, що столична влада зможе нам чимось допомогти.

Анатолій, працюючий пенсіонер: – Ніхто нам нічим не допоможе. Сьогодні прочитав у Інтернеті, що

основний клієнт «Хрещатика» ПАТ «АК «Київводоканал» два дні тому (за добу до оголошення банку неплатоспроможним) перевів свої рахунки до іншого банку. Спеціально, аби мати можливість забрати наші гроші. Що можна зробити? Повністю змінити владу! Вчора я отримав платіжки за комунальні послуги, збирався зняти зарплату та розрахуватися. А тепер ростиме пеня, мене ще й винним зроблять.

Дмитро Соколянський: – Я знаю, як можна повернути наші гроші. Необхідно об'єднатися вкладникам

банку та міській владі (можна створити ініціативну групу просто зараз, на вулиці) та розпочати судочинство. КМДА, яка має 25 відсотків вкладів у цьому банку, повинна негайно подати до суду. Це, за законом про територіальні громади, є волевиявленням цієї самої громади. І я, якщо найближчими днями не отримаю свою зарплату, теж звернуся до суду...

Мар'яна, 20 років: – Я вчора дізналася про проблеми «Хрещатика» і вирішила забрати свій депозит. Мені

потрібні гроші. Думаю, що столична влада не залишить киян у біді та зробить усе можливе, щоб повернути людям гроші. Вони просто повинні це зробити! Адже це ми, кияни, обирали цю владу, голосували за неї. Ми платимо податки та утримуємо на них столичну владу. І я переконана, що все буде добре.

Петро, 55 років: – Ви запитуєте, чи зможе столична влада допомогти киянам повернути гроші з банку?

Зможе, коли більші «акули» перестануть ковтати маленьких! У мої кишені зараз лише 200 гривень – вистачить купити продукти для сім'ї на вечерю. Навіть не уявляю, що робити завтра.

Опитування провела
Наталя ПЛОХОТНЮК
Фото Григорія КУБЛАНОВА

ПРЯМА МОВА

Володимир РЕПІК, директор Департаменту фінансів КМДА:

– Акціонери мали б передусім погасити кредити, які вони надавали самі собі. 4,7 мільярда гривень кредитів, надані особам, які пов'язані з головними акціонерами банку.

Катерина РОЖКОВА, заступник голови НБУ:

– Акціонери банку всупереч попереднім заявам вирішили не докапіталізувати банк. Минулого тижня низка підприємств перевела свої рахунки до інших банків, як результат – втрата ліквідності...

НБУ проінформував акціонерів банку «Хрещатик» про критичний стан ліквідності, але реальних пропозицій від акціонерів не надійшло.

ВЕЧІРНІЙ ДЗВІНОК «ВК»

Випускники Київської академії, яка готує артистів цирку, цінуються... в Монте-Карло

Київська муніципальна академія естрадного та циркового мистецтва відзначає своє 55-річчя. «Вечірка» зателефонувала ректорові Владиславу Корнієнку і привітала його з ювілейною датою та користуючись нагодою розпитала, як святкуватимуть ювілей у цьому унікальному столичному виші.

– **Пане Владиславе, з чого починалась Академія?**

– Наш навчальний заклад пройшов тривалий шлях становлення, починаючи від Республіканської студії естрадно-циркового мистецтва, що розміщувалася в Київському цирку. Пізніше її було реорганізовано у державне училище, потім у Київський коледж естрадного та циркового мистецтва. І нарешті 2008-го отримала нинішній статус – стала Академією естрадного та циркового мистецтва.

– **Якими успіхами пишаєтесь?**

– Вважаю, що унікальним досягненням нашого навчального закладу та всієї циркової школи України є здобуття нашими випускниками у 2013 році на Міжнародному цирковому фестивалі в Монте-Карло «золотого», «срібного» та «бронзового» клоунів. Це найпрестижніша премія у сфері циркового мистецтва. Принагідно хочу також зазначити, що випускник Академії Олександр Кобліков, який здобув «срібло» в Монте-Карло, потрапив до «Книги рекордів Гіннеса» – він жонглював одразу 14 шарами.

– **Коли кияни зможуть на власні очі побачити та оцінити мистецтво студентів Академії?**

– Крім традиційного випускного гала-концерту, який відбудеться 27–29 травня, спільно з Національним цирком України готуємось до проведення Київського міжнародного циркового фестивалю – він пройде 28 травня 2016 року.

– **Ви керуєте унікальним творчим вишем – єдиним в Україні та Східній Європі...**

– ...І вперше за піввікову історію нашого навчального закладу ми отримали право надання освітніх послуг з отриманням диплома міжнародного зразка для громадян іноземних країн. Наша Академія відома у міжнародному мистецькому співтоваристві, досвід і знання наших викладачів цінуються професіоналами. Серед перших країн, які направили своїх студентів до Києва, є Канада, Ізраїль, Казахстан і Білорусь.

– **Яким мистецтвом нині оволодівають студенти Академії?**

– Готуємо професіоналів за 12 напрямками: естрадний спів, сучасний естрадний танець, «ляльки на естраді», ілюзія і маніпуляція та, звісно, всі жанри циркового мистецтва – пантоміма, клоунада, еквілібристика, жонглювання, циркова гімнастика та акробатика, а також

розмовні жанри та майстерність актора, режисура естради, театралізованих видовищ і цирку.

– **Чи є серед випускників справжні зірки?**

– Звісно. Найбільш відомі – Світлана Тарабарова, Єва Бушміна, Світлана Лобода, Марія Яремчук, Макс Барських, Кирило Каплуновський, Роман Пясецький, Даниїл Рувінський, Артем Нікітін, Валентин Музиченко. До речі, постановником цьогорічного випускного гала-концерту Академії виступить теж наша випускниця – Ірина Герман, яка стала відомим режисером. Багато років Ірина створює шоу та церемонії відкриття для славнозвісного циркового фестивалю в Монте-Карло.

Марина МАРЧЕНКО

АБЗАЦ

■ **«КВАДРАТИ» В ПРИВАТНОМУ СЕКТОРІ ДЕШЕВШАЮТЬ.** У березні 2016 року квадратний метр будинку в Києві коштував \$ 1087 (близько 28,2 тис. грн), а в передмісті – \$ 892 (близько 23,1 тис. грн).

■ **НАШ МУРАЛ У СВІТОВОМУ РЕЙТИНГУ.** У ТОП-10 найпопулярніших стріт-арт-об'єктів за березень 2016 року за версією журналу Street Art News потрапив мурал «Лабіринт», який був намальований на стіні готелю на вулиці Дмитрівській у Шевченківському районі Києва. Автором арт-роботи є вуличний художник Рустам Qbic Салемгараєв.

■ **«СТАРОДАВНІЙ КИЇВ» ПОВЕРНУЛИ СТОЛИЦІ.** Апеляційний господарський суд скасував рішення про передачу в оренду земель історико-архітектурного заповідника «Стародавній Київ». Земельна ділянка в провулку Кияновському, 12-а знаходиться в межах охоронної зони ансамблю споруд Софійського собору.

Троєщина пишатиметься чистими озерами

Тетяна МЕЛІХОВА
(фракція «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)
<https://www.facebook.com/t.melihova>

Київрада підтримала ініційований мною ще в минулому скликанні проект рішення і повернула у комунальну власність міста 0,32 га землі на вулиці Боженка у Голосіївському районі. Свого часу, розраховуючи на будівельний бум у Києві, інвестори чи спекулянти набрали собі землі. Одні хотіли її просто перепродати, коли виросте ціна, інші сподівалися почати щось будувати. У даному разі забудовники не купили цю землю або право оренди на неї, а просто взяли в оренду. Враховуючи, що будівництво планувалося на місці дитячого та спортивного майданчика, чи ж не розумно нині надати повернутій у власність міста земельній ділянці статус скверу, як того вимагають люди?

Олександр ХАРЧЕНКО
(фракція «Солідарність»)
<https://www.facebook.com/profile.php?id=100003248413099>

Київрада вирішила створити сквер на місці незаконної внутрішньоквартальної забудови на проспекті Юрія Гагаріна, 15-а. Громада більше десяти років боролася з незаконним землевідведенням. Бюрократична процедура документального оформлення скверу виявилася надзвичайно складною та довгою. ТОВ «Укреставрація» отримало земельну ділянку всередині вже сформованого житлового кварталу під високоповерхову забудову (попередньо вилучивши її з переліку зелених зон). Ми з мешканцями домоглися повернення зеленої зони та закріплення за нею статусу скверу. Зеленбудівців Дніпровського району зобов'язали упорядкувати сквер, для цього передбачено виділення коштів з бюджету.

КОМЕНТАРІ:

Людмила Добровольська: А коли вже сквер на озері Тельбін закінчать впорядковувати? Почали роботи перед місцевими виборами, а потім кинули на півдорозі після виборів (будсміття й бетонні балки так і не вивезли, ґрунт не привезли). Половина території вже зеленіє весняною травою, друга половина – купами піску світить...

Антон ДРЕПІН
(фракція «Солідарність»)
<https://www.facebook.com/anton.drepin>

У Подільській РДА обговорюють проблеми зонінгу старого Подолу. Цікава і важлива тема для збереження історії та подальшого архітектурного розвитку району. Вже розглядалися питання про статус Контрактної площі (вважати її площею або транспортною розв'язкою з трьома скверами?), Поштової площі (яку, ймовірно, варто внести до списків заповідника), проблеми забудови Воздвиженки та Нижнього Валу... Говорили і про розвиток Рибальського острова, а також розглядали «відносини» між старим Подолом і новими бізнес-центрами... Це те, що називається по-справжньому громадською ініціативою. Всі деталі будуть тут: <https://www.facebook.com/events/1686639531615888/>

Сергій ГУСОВСЬКИЙ
(фракція «Об'єднання «Самопоміч»)
<https://www.facebook.com/sergiy.gusovsky>

Київрада підтримала у першому читанні наш проект рішення про розширення повноважень райрад. Перший проміжний фініш після трьох місяців дискусій та двох десятків засідань постійних комісій і робочих груп. Райради мають розпоряджатися і бюджетами районів, і своїм комунальним майном. Вони мають уособлювати РЕАЛЬНЕ самоврядування. Це принципово. Інше – імітація реформ. Вкрай важливо, що саме таке рішення консолідувало різні політсили Київради. Саме за це і боремося.

КОМЕНТАРІ:

Павло Данилов: Вибачте, а що це змінить? На місцях зникне корупція і прощтовхування своїх бізнес-інтересів за рахунок майна, зелених зон, водойм, що належать громаді? Можливо, теоретично ви робите дуже потрібну справу, але на практиці для окремо взятого громадянина (представника громади) нічого не змінюється.

Віктор Марченко: На жаль, злам старої системи не проходить легко і просто.

Ганна СТАРОСТЕНКО
(фракція «Солідарність»)
<https://www.facebook.com/anna.starostenko.14>

Наказ деснянців виконано – Київрада підтримала проект рішення «Про надання статусу парку з водними об'єктами земельній ділянці вздовж проспекту Генерала Ватутіна між проспектом Володимира Маяковського та вулицею Оноре де Бальзака». Його площа становитиме 13 га! Мешканці Троєщини більше 20-ти років мріяли про створення тут зони відпочинку, неодноразово зверталися до районної і міської влади з проханням надати цій території статус парку і захистити від забудови. Минулого року нам вдалося створити невеличкий сквер, де

можна погуляти всією сім'єю. Однак озера, що знаходяться поруч, потребують очищення і впорядкування, що, власне, і передбачено рішенням Київради. Початок покладено, рухаємося далі!

Павло ТЕСЛЕНКО
(фракція «Єдність»)
<https://www.facebook.com/WARNING122>

За дорученням мешканців мікрорайону ДВРЗ та ОСН «Дніпровець» звернув увагу КМДА на необхідність ремонту дорожнього покриття в мікрорайоні ДВРЗ, зокрема і на вулиці Сергія Лазо. Сьогодні на цій вулиці вже тривають роботи з ремонту дорожнього покриття. Дорогу відремонтують від вулиці Олексія Довбуша до вулиці Волховської. Загалом буде відновлено 392 метри асфальту.

Вікторія МУХА
(фракція «Солідарність»)
<https://www.facebook.com/victoria.mukha.5>

На численні звернення мешканців житломасиву Новобіличі міським бюджетом передбачено кошти на капітальний ремонт покрівель ДНЗ №№587 і 789, ЗОШ №72, а також капітальний ремонт фасаду із утепленням у ЗОШ №72. Сьогодні підрядні організації Святошинського району розпочали ремонт у всіх цих закладах. Виконання їх тримаємо на контролі.

В'ячеслав НЕПОП
(фракція «Солідарність»)
<https://www.facebook.com/profile.php?id=100008142459311>

Приємно, що кінотеатр «Жовтень» увійшов до списку 48 найкращих артхаусних кінотеатрів Європи за версією Spotted by Locals. А коли минулого року наше підприємство відновлювало будівлю після пожежі, чого ми тільки не наслухалися! І про те, що ми будемо багатопверховий офісно-житловий комплекс над кінотеатром (з переконливими «фотодоказами» такого будівни-

цтва), і що змінимо його вигляд, знайомі обриси, призначення. І що не здамо вчасно, а як здамо

вчасно – то піаримося... Тим не менше, маємо сьогодні прекрасний кінотеатр у серці Києва, на Подолі, який переживає нову хвилю популярності.

КОМЕНТАРІ:

Катерина Кириченко: Вчора була у «Жовтні» – вперше після оновлення. Враження суперові: вай-фай, кафе, найголовніше – туалети (бо цю проблему кінотеатру знали всі його завсідники). І хоча на сеанс через анилаг пробитися не вдалося, настрої були дуже класні...

Костянтин ЯЛОВИЙ
(фракція «Єдність»)
<https://www.facebook.com/konstantin.ialovoi>

Разом з активістами ГО «Рідні Нивки» розпочали формувати живу огорожу з декоративного грабу по вулиці Щербакова. Висадили майже 500 кущів, плануємо посадити 1000! Живі огорожі відрізняються над-

звичайно привабливим зовнішнім виглядом, освіжають повітря, створюють затишну атмосферу, неначе відпочиваєш у парковій зоні. Такі огорожі відмінно захищають від вуличних шумів, пилу та вихлопних газів. Зробимо Нивки квітучим районом!

Леонід ФРОСЕВИЧ,
Олександр ПИРЛИК

«Бій» за три гектари у Собачому Гирлі

Група «волонтерів» намагалася встановити контроль над територією дитячої спортивної школи. Учні попросили Київраду втрутитися

Школярі Володя Кравченко, Льоня Гайворонський, Ярослав Середенко, Ваня Пилипчій, Павло Черкашин ще ніколи не виходили з протестом на Хрещатик, до Київради. Про таких кажуть: ще молоко на губах не обсохло. Хоча подивіться: на грудях у дев'ятилітнього Вані Пилипчія подзенькують спортивні медалі. Хлопчик гордовито пояснює: «Це – за кийвську регату і звичайні гонки».

ДЕПУТАТИ, ЗАХИСТІТЬ ШКОЛУ!

Ці діти нічого не чули про кафе «Каратель» у Будинку профспілок, ніколи не куштували його дивних страв, що мають назви «Скотиняка така» чи «Беженка-очевидець». Вони не замислюються, чому профспілки передали своє приміщення під кафе «Каратель», чому дяді й тьоті з цих самих профспілок не прийдуть до них і не розкажуть, що з їхньою спортивною базою «не так».

Вони просто одного дня почули: над спеціалізованою дитячо-юнацькою школою олімпійського резерву «Яхт-клуб «Оболонь» нависла небезпека. От разом зі своїм наставником Михайлом Райхертом і прийшли до міськради, щоб сказати депутатам, міській владі: є нагальна потреба захистити «Яхт-клуб «Оболонь».

Юні спортсмени з яхт-клубу просять у Київради захисту

Затока Собаче Гирло, де тренуються майбутні чемпіони

14-літній Ярослав Середенко говорить за всіх: «Хочуть відібрати землю, щоб побудувати на ній зону відпочинку».

А сюжет такий: 21 березня на територію яхт-клубу прибула група невідомих, дехто із них був у камуфляжній формі, з шевронами одного із добровольчих батальйонів. Як розповідають очевидці, вони взяли під контроль кілька приміщень спортшколи, забрали у деяких працівників бази телефони, поставили свою охорону. А згодом тут з'явився киянин Іван Балабан, очільник міського клубу греко-римської боротьби. Прибула і юрист міськпрофради, Ольга Балабан, дружина Івана Балабана.

Заступник директора яхт-клубу Михайло Райхерт доповнює картину: «Балабан назвав себе адвокатом, представником міськради профспілок. Аргументував свої дії

тим, що тут – земля профспілок... Ми обурені. Віримо, що Київрада нам допоможе, адже мер заявив, що не дозволить ніяких «наїздів» на спортивні заклади, що вони будуть працювати в інтересах міста, громади».

На місце події викликали поліцію. Стали з'ясовувати, в кого які претензії... Протягом десяти днів група Балабана тримала під контролем вхід до спортшколи. А потім поїхала геть.

Що це за «кіно»? Цікаве, з кількома сюжетними лініями. «Яхт-клуб «Оболонь» дислокується у затоці Собаче Гирло, розташовується він на більш ніж трьох гектарах. Це бій за привабливу землю?

ПРЕТЕНЗІЇ ПРОФСІЛОК

Цю величезну ділянку орендує міськпрофрада. Є відповідна угода з Київрадою, яку було укладено 2005

року. Термін дії угоди – 25 років. Заступник голови міськпрофради Володимир Любарець стверджує, що профспілки сплачують орендну плату за ці гектари. Колись, ще на початку 1990-х років, низка дитячо-юнацьких спортивних шкіл, зокрема і вітрильного спорту, належали міській профспілковій організації. Однак у ті роки профспілки зіткнулися, як запевнюють, з «віджимом» майна, спортбаз, наприклад. За допомогою судів вони повернули собі п'ять ДЮСШ, а ось школу вітрильного спорту, себто «Яхт-клуб «Оболонь», не вдалося...

Але ж школа потужно працювала, навчала, давала путівки у великий і малий спорт нашій молоді, готувала чемпіонів. Незважаючи на вельми скромну і застарілу матеріальну базу.

Сьогодні в центрі уваги – земля яхт-клубу. Не дітям з'ясовувати, у кого із дорослих дядечків вагоміші аргументи у спорі. Але тактика витіснення небажаних, яку застосувала група Балабана, дуже нагадує типові земельні схеми на кшталт: «Тепер ми тут будемо господарювати».

Чи уповноважувала міськпрофрада Івана Балабана брати під контроль територію яхт-клубу? У міськпрофрадї кажуть: «За допомогою волонтерських організацій кийвські профспілки поставили на об'єкті нову охорону, послуги якої

не оплачуються». І доповнюють, що, мовляв, Іван Балабан є небайдуючою людиною, тому допоміг відновити справедливість.

Отже «кіно» на тему «земля і волонтери».

А ще у профспілках наголошують: на території спортбази пришвартовано чимало дорогих яхт, власники яких не сплачують орендної плати. Тому це і стало одним із аргументів, щоб повернути собі контроль над цими гектарами.

Директор школи Юрій Даценко у відповідь на такі закиди промовляє: «У нас багато розкішних яхт? Вигадка. На території клубу стоять два катери наших засновників...».

У Юрія Даценка також є одна із версій, чому відбулося вторгнення на спортивну базу. Торік, у грудні, Київська міська рада прийняла рішення включити до комунальної власності «Яхт-клуб «Оболонь». Справедливо і закономірно, вважає директор Даценко, адже це дасть можливість підняти вітрильний спорт на новий щабель розвитку. Чи не хотіла група «волонтерів» під керівництвом Балабана випередити Київраду?

«Під крило міста ми пішли, аби хоч якось захистити усе те, що створювали протягом 30 років, – пояснює директор Юрій Даценко. – Нині ми готуємося до процедури переходу... Мабуть, саме це і не подобається нашим опонентам, адже тоді чийсь плани щодо будівництва чергового ресторану чи готелю будуть нездійсненними. Якщо ж їм не завадити, то, щоб не порушувати закону, вони школу залишать, але відведуть нам десяту частину того, що у нас є, або, можливо, перенесуть в інше місце, де все доведеться починати з нуля».

І ось яка чудасія: профспілки «плачуть», що з 2016-го орендна плата за землю зросла утричі, а відтак немає коштів платити за ділянку в Собачому Гирлі понад 50 тисяч гривень щомісяця. Але ж подивіться, яке знову «кіно» крутиться.

Міськпрофрада надає безоплатно (!) в оренду приміщення у Будинку

до речі

Столична влада не давала жодних дозволів на розміщення кафе у Будинку профспілок і звернулася до правоохоронців, аби вони вжили відповідних заходів. Про це заявив мер Києва Віталій Кличко.

«Будинок профспілок не є комунальною власністю Києва. Жодних дозволів на розміщення кафе у Будинку профспілок Київська адміністрація не давала. Якщо немає дозволів – ми звертаємося до правоохоронних органів, щоб вони відреагували», – зазначив Кличко.

профспілок за адресою: Хрещатик, 16 фірмі «Еліт Профі Груп», одним із співвласників якої є киянин Євген Васильєв. Під час нещодавньої пресконференції Васильєв заявив, що кафе працює на законних підставах.

ЩО ПОВ'ЯЗУЄ ІВАН БАЛАБАНА З ПРОФСІЛКАМИ?

Що цікаво, директором «Еліт Профі Груп» є Лілія Томазова. Як стверджують ЗМІ, ця пані має певне відношення до іншої фірми – «Буд Жил-Пром». Робітники цього підприємства без дозволів надбудували додаткові два поверхи на даху обгорілого Будинку профспілок.

«Буд Жил-Пром» пов'язують з Іваном Балабаном.

Зрештою, сам Іван Костянтинівич сказав «Вечірці»: «Я – інвестор Будинку профспілок. Брав участь у фінансуванні ремонту приміщень...».

– А який у вас інтерес? – поцікавилися у пана Балабана журналісти.

– Простий, як і в усіх комерсантів. Вклав гроші – одержав вигоду, і все, – була відповідь.

Дивні речі все ж таки кояться. Іван Балабан на волонтерських засадах встановлює контроль над трьома гектарами на Оболоні, профспілки стверджують, що не уповноважували його робити це. Водночас цей чоловік є інвестором ремонту Будинку профспілок.

Тим часом багато хто із патріотів гостро критикує ідею відкриття кафе в Будинку профспілок.

Киянка Наталя Бойків сказала «Вечірці»:

– Мій чоловік, Володимир Васильович, загинув на Майдані. Громадська організація «Родина Героїв Небесної Сотні» категорично проти цього кафе.

ДОСЛІВНО

КП «Київблагоустрій» до кінця тижня демонтує вхідну групу незаконного кафе «Каратель» у Будинку профспілок. Про це заявив народний депутат, радник мера Києва з питань благоустрою Дмитро Білоцерковець. «Ми плануємо зняти вхідну групу цього кафе до кінця тижня, а також обнести будівлю парканом», – сказав він. За словами Білоцерковця, це робиться відповідно до висновку комісії КМДА про те, що Будинок профспілок є аварійним і перебувати в ньому небезпечно для життя.

Штрихи

«Яхт-клуб «Оболонь» по праву є найкращим в Україні. Понад 30-річну історію існування тут виховали двох призерів Олімпійських ігор – Ганну Калініну та Георгія Леончука (срібло, Афіни, 2004 рік). А переможців та призерів чемпіонатів світу та Європи збереться з добрий десяток. «Оболонь» є єдиною СДЮШОР вищого класу в країні. Щороку на базі школи проводять більше тридцяти змагань як місцевого, так і міжнародного рівня. Понад 200 вихованців мають змогу пізнавати усю красу вітрильного спорту на суднах екстра-класу. Так, у розпорядженні закладу 68 суден дитячого та юнацького класу, 20 – національного та 22 – олімпійського. Найголовніше те, що навчання у яхт-клубі безкоштовне.

кава
з бульбашками

Дніпро: дві зустрічі

Вадим ПЕТРАСЮК

Квітень 1980-го. Я – матрос-практикант, вийшов у свій перший рейс Дніпром на суховантажному теплоході «Запоріжжя». На Кременчуцькому водосховищі стояла ще доволі міцна крига. Річковий криголам чекав, доки у порту в Черкасах назбирається достатньо суден, щоб сформувати караван і вести його далі вниз. Теплоходи чекали на рейді. Члени екіпажів по черзі сходили на берег, аби у портовому кафе «прикласти» до келиха пива. І я приклався. Мені місяць, як стукнуло 18 років. Ще й трудового стажу мав два тижні – майже морський вовк! Одначе знайомих поки не нажив. Сидів самотньо, спостерігав. Атмосфера – як у пригодницькому кіно: димно, пивно, горілково й галасно. Недоставало хіба що «легких» дівчат і бійки.

До мене підійшов чоловік і попросив пригостити пивом. Я погодився. Він пив і не поспішав подякувати. Але ми таки розговорилися. Він прочитав мені вірша – про Далекий Схід, тундру, тайгу, блукачів півночі. Дав зрозуміти, що сам його написав.

Допивши, чоловік нарешті подякував і піднявся йти. А я – не знати, навіщо – запитав у нього адресу чи телефон.

– Це зайве, синку! Найцінніше, що дає нам випадок, – зустріч із цікавою людиною. Може, колись згадає мене як просто цікаву людину в черкаському порту, – такою була відповідь.

Я дещо засмутився. Провівши його поглядом, подумав: оце я лох – розвісив вуха перед п'яничкою, який не гребує жebraкувати, «розводячи» наївних матросів. Але минули роки, і я все ще пам'ятаю ту зустріч. Щось у чоловікові було...

Я змінив професію. Але три роки на дніпровських теплоходах не загубилися – трохи розуміюся на флотських справах.

Нещодавно опинився на київській набережній. Дихав собі весною. Поряд до паропету підійшли двоє. Як виявилось, дідусь і дорослий онук. Дідусь почав розповідати, як колись Дніпром ходили теплоходи і він на них працював.

Залишимо подробиці, але я долучився до їхньої розмови. Довго говорили про річковий флот. І, зрозуміло, підійшли до того, до чого мусили дійти: зараз флоту на Дніпрі нема. Прогулянкові катери, кілька буксирів з баржами і поодинокі суховантажі – це не флот порівняно з тисячами суден, що працювали колись.

– Я живу в будинку річковиків на Подолі. У нашому дворі багато старих капітанів-пенсіонерів. Ми щодня згадуємо флотську молодість – це постійна тема розмов. Але майже не виходимо на набережню. Бо для кожного з нас це все одно, що прийти на кладовище. Був Дніпро живий, ходили по ньому теплоходи, гудки чутно було, гуркіт двигунів. А тепер Дніпро мертвий.

– Діду, але ж він тепер чистий! Без плям мазуту, без диму над водою.

– Так, але як нема на річці флоту – то нема на ній життя.

Ми прощалися.

– А можна ваш номер телефону, – попросив у мене хлопчина.

Мабуть, читачу, ви здогадалися, яка історія у мене одразу виринула з пам'яті.

Київ змінює транспортні пріоритети

Людина – на першому місці. Такий принцип давно діє у Європі й починає впроваджуватися в Києві

Транспортна проблема для Києва – безперечно, найбільочіша, адже торкається всіх без винятку мешканців. З одного боку – затори, непривабливість громадського транспорту, екстремальність використання велосипеда для міських поїздок та незручність вулиць для пішоходів. З іншого – великі витрати на інфраструктурні проекти, що не завжди розв'язували поставлені задачі, а нерідко створювали нові проблеми. Ситуацію мають змінити транспортна модель Києва, яку було розроблено минулого року в співпраці зі Світовим банком, і нові транспортні пріоритети, озвучені цими днями на конференції Kyiv Urban Transport.

Що пропонує Світовий банк

Департамент транспортної інфраструктури планує запустити цього року 19 нових автобусних маршрутів з великогабаритними автобусами: наприкінці травня поточного року після закінчення підготовчих процедур може бути оголошено відкритий конкурс для перевізників на право обслуговувати нові маршрути.

– Ми підготували стратегічний план розвитку транспорту для Києва, розробили нові стратегічні маршрути, які відповідають потребам на найпопулярніших напрямках, – зазначив Девід Бренінг-Джонс, експерт консалтингової компанії ІТР. – Місто має хороші стартові характеристики транспортної мережі, з урахуванням метро, 70% поїздок здійснюються громадським транспортом, і ми в результаті проекту хочемо забезпечити коротший час перебування у транспорті, зробити комфортнішими умови для пасажирів. Разом з тим маршрутна мережа Києва удвічі складніша за варшавську, тут неефективно використовуються маршрутки замість великогабаритних автобусів.

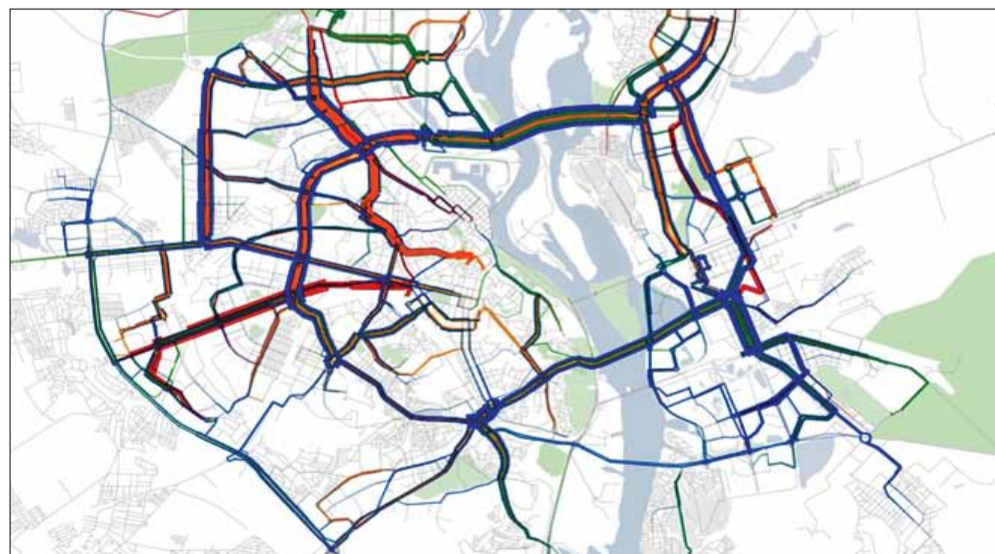
Геннадій Пліс, перший заступник голови КМДА:

«Подумати про ефект від вкладених коштів»

Завдяки Світовому банку ми отримали реальний інструмент – транспортну модель і розуміння, який ефект може бути від вкладених коштів. Ми маємо ситуацію, коли місто за кредитні кошти побудувало половину мосту – і зараз незрозуміло, що з ним робити. В нинішніх умовах варто подумати, чи потрібно нам зараз метро через Подільський міст, чи є інше рішення, чи метро через певний час... Якщо ми лише добудуємо міст – ми не отримаємо повного результату. Запустимо кільце міської електрички – вона почне відразу перевозити людей і генерувати кошти. Вибір рішень ґрунтуватиметься на об'єктивному аналізі за допомогою транспортної моделі.

Наші пропозиції – запровадження довгих маршрутів, зручних для користувачів, та заміна низки місцевих маршрутів. Ми пропонуємо ввести в дію 19 нових маршрутів, змінити 46 існуючих та близько 100 зовсім закрити. Там, де ми це плануємо, пасажирів зможуть користуватися новими та зміненими маршрутами – якість транспортних послуг лише покращиться.

Передбачається відновлення тролейбусного маршруту №36 – спочатку від станції метро «Нивки» до вулиці Вишгородської, а після реконструкції контактної мережі на Оболоні – до станції метро «Мінська». Разом з цим анонсується закриття маршрутних таксі №№196, 501, 564, 548, 404, 458. Втім, експерти оцінюють реформу з пересторогами – з маршруток пасажирів не пересядуть, автобусів для нових маршрутів просто немає. А масовий вихід нових автобусів погіршить екологію міста – потрібно розвивати, в першу чергу, електротранспорт.

Картограма інтенсивності добових пасажиропотоків у наземному громадському транспорті (трамвай, тролейбус, автобус, маршрутки), визначена на основі транспортної моделі Києва. Інтенсивність пасажиропотоків відображається товщиною ліній.

Куди планується пустити нові маршрути

- З Троєщини – на Центральний залізничний вокзал і площу Льва Толстого (через Поділ), на Харківський масив (до ст. м. «Червоний хутір»), до ст. м. «Лісова» (через бульвар Перова).
- З Оболоні – на Центральний залізничний вокзал (через Лук'янівку), на Бессарабську площу (через Поділ і Липки), до ст. м. «Лісова», до Севастопольської площі (через Шулявку), на Нивки (через Виноградар).
- З Харківського масиву – на Львівську площу (через Дарницький міст і Печерськ), на Тросщину (через бульвар Перова).
- З Дарниці – до площі Льва Толстого (через ст. м. «Либідська») та до ст. м. «Політехнічний інститут» (через бульвар Лесі Українки).

А також – з Голосієва на Михайлівську площу (через Севастопольську площу), з Індустріальної на Арсенальну площу (через вул. Велику Васильківську), зі ст. м. «Петрівка» до Академістечка (через Нивки), з Південної Борщагівки до ст. м. «Либідська» (через проспект Валерія Лобановського), від ст. м. «Видубичі» до площі Льва Толстого (через Печерськ) та з Виноградара до ст. м. «Контрактова площа».

Ілля Сагайдак, заступник голови КМДА:

«Пішохід важливіший за автомобіль»

В основі нової транспортної стратегії перевагу необхідно надати людині. Сучасна людина прагне економити час і менше витратити його на транспорт. І це серйозний макроекономічний ефект, адже чим менше людина перебуває у транспорті, тим більше вона працює, тим більше виробляє ВВП. Сучасні пріоритети: пішохід важливіший за автомобіль, а велосипед, трамвай важливіші за автомобіль, всі автомобілі рівні, автомобіль у русі важливіший за припаркований, адже виконує корисну роботу...

Ми прагнемо надати пріоритет розвитку пішохідних і веломаршрутів, пересадити людину з автомобіля на громадський транспорт. Маємо низку проектів, розроблених за допомогою транспортної моделі, тож можемо завчасно порадити, яким буде результат. Ситуація, коли рішення спускали згори, приймалися суб'єктивно, має відійти в минуле. Прагнемо започаткувати практику незалежної ініціативи та експертизи й розпочинаємо створення неприбуткової організації, яка стане платформою для обговорення та аналізу ініціатив. А для міської влади завданням є лише реалізація цих проектів.

Олександр Кава, експерт із транспортної інфраструктури:

«Чиновники формували мережу перевезень за особистими переконаннями»

Багато років чиновники КМДА розглядали наземний громадський транспорт виключно як для підвезення пасажирів до метро, хоча світовий досвід показує, що наземний транспорт може мати набагато більше значення, особливо в містах із недостатньо розвиненою системою метрополітену. Запровадження автобусного маршруту №114 засвідчив, що наземний транспорт може бути не лише підвизним, а й основним.

Більшість із запропонованих нових маршрутів користуватимуться попитом серед пасажирів, однак влада має докласти більше зусиль, щоб частину з цих маршрутів обслуговувати екологічно чистими видами транспорту.

Незважаючи на очевидну потребу у відновленні в центрі ліквідованих тролейбусних і трамвайних ліній, знову перевага в обслуговуванні нових маршрутів надається автобусам, а це призведе тільки до погіршення екологічної ситуації в центрі Києва. Наприклад, тролейбусами можна було б забезпечити маршрути: Дарницька площа – Повітрофлотський шляхопровід, який на 97 відсотків буде проходити вулицями з контактною мережею, станція метро «Героїв Дніпра» – Жуляни (90% під контактною мережею), Оболонь – Нивки (100% під контактною мережею).

Понад 100 маршрутів пропонується закрити в рамках транспортної реформи. При цьому передбачається запровадити 19 нових маршрутів та змінити 46 існуючих.

Костянтин Тихомиров, транспортний експерт:

«Потрібно реорганізувати існуючі маршрути, а не створювати нові»

Розглядаючи запропоновані маршрути, можна припустити: їх задумано наче спеціально так, аби не конфліктувати й не відбирати пасажирів у перевізників. Часто вони проходять непопулярними трасами, лишаючи «хлібні місця» існуючим маршруткам. Тобто нові маршрути не будуть виконувати функцію реформування цієї мережі (а спеціалісти Світового банку наполягають на скороченні кількості маршрутів). Наприклад, маршрут Оболонь – Залізничний вокзал передбачається пустити через Куренівку і Подільський узвіз, який дуже важко долати автобусам. Натомість не виникає конкуренції за пасажиропотік із маршрутними таксі №№ 463, 597 та 558.

Головне ж зауваження до реформи – ні місто, ні приватні перевізники просто не мають зайвих машин для їх обслуговування. І реформа – лише розпорощення рухомого складу, який і так дефіцитний.

Ми підготували на основі транспортної моделі план реорганізації шести тролейбусних маршрутів на Виноградарі, коли з додаванням всього 10 нових тролейбусів (цього року до Києва має надійти 21 машина) отримуємо зростання популярності тролейбусів сумарно по місту на 10 відсотків, а падіння загальноміського пасажиропотоку маршруток – на 3–4 відсотки. І ці кошти надійдуть до комунального підприємства!

Григорій МЕЛЬНИЧУК

Бажаєте вдосконалити українську без примусу і напруги? Вам на безкоштовні курси

Володимир КАШТАН

Ми не вірили, поки самі не перевірili. Таки справді: в Києві набувають популярності безкоштовні курси української мови.

– Потрапити на курси дуже просто, – розповідає викладачка та волонтерка проекту аспірант-філолог Національного університету «Києво-Могилянська академія» Катерина Мельник. – У нас є сторінка у Фейсбуку, яка так і називається «Безкоштовні курси української мови», а також сайт movaua.org.ua. На цих ресурсах є розклад занять та перелік міст, де діють курси, контакти координаторів. Передовсім курси – це можливість для людей, які спілкуються російською мовою, опанувати або перейти на українську.

Охочих безкоштовно навчатися чимало. Серед них люди різних професій і віку – від школярів до пенсіонерів. Звісно, для вивчення мови одного заняття на тиждень замало. Однак, як пояснила пані Катерина, курси не є підготовкою до якихось іспитів, а лише одним із засобів опанувати мову, позбутися русизмів, штампів, підвищити свою ерудицію.

– Люди усвідомлюють, що мова є засобом самоідентифікації. Саме вміння говорити українською підкреслює, що вони українці. На курсах ми не лише викладаємо мову, а також запрошуємо цікавих лекторів, даємо рекомендації, як займатися в позаурочний час,

Редакція «Вечірки» вивчає тонкощі української

радимо, які книжки варто прочитати, влаштуємо просвітницькі заходи. Також є можливість листуватися з викладачем. У сукупності це допомагає формувати у наших слухачів певний світогляд, аби вони стали більш активними громадянами, – каже Катерина Мельник.

За сприяння Департаменту суспільних комунікацій КМДА цього року «Безкоштовні курси української мови» організували спецкурс для журналістів. Одними з перших слухачів стали співробітники комунальних ЗМІ – газет «Вечірній Київ» та «Хрещатик».

– Такий проект, безумовно, є корисним та цікавим, бо вдосконалюватися у володінні мовою слід постійно. На жаль, через велике завантаження не завжди є час відвідувати заняття, – ділиться Марія Беляєва, журналістка з «Вечірки».

Уже третій тиждень поспіль журналісти розбирають складні випадки правопису, шукають українські відповідники англіцизмів, навчаються, як запобігати русизмам і калькам.

Безкоштовні курси української мови діють у 20 містах України.

коментар

Тетяна ГУЗЕНКО, заступник директора Департаменту суспільних комунікацій – керівник управління преси та інформації КМДА:

– Складаючи дорожню карту «Концепції розвитку української мови», ми радилися з науковцями, журналістами, волонтерами. Для першого проекту (ділові календарики) наші фахівці проаналізували Інтернет-сайти органів державної влади й місцевого самоврядування, блоги, офіційні листи та склали перелік типових помилок. Далі – мовні курси. Є ще цікаві проекти. На мою думку, це інтегрована кампанія, де влада і громадськість мають активувати власні можливості, ресурси, використати потенціал Інтернету та соціальних мереж.

Де скупитися

Як розповіли «Вечірці» в Департаменті промисловості та розвитку підприємництва КМДА, у п'ятницю-неділю в столиці відбудуться традиційні сільськогосподарські ярмарки.

8 квітня в Голосіївському районі торгуватимуть на просп. Голосіївському, 116; у Дарницькому – на розі вул. П.Чубинського та Ю.Пасхаліна; у Деснянському – на вул. Шолом-Алейхема (у межах вул. Мілютенка та Маршала Жукова); у Дніпровському – на вул. Гродненській, 1/35-5; в Оболонському – на вул. Червонофлотській, 14-18; у Печерському – на розі вул. Л.Первомайського й І.Мечникова; у Подільському – на вул. Світлицького, 31-35, на просп. Гонгадзе, 5; у Святошинському – на вул. Підлісній, 8, на вул. Сільській, 16; у Солом'янському – на вул. Керченській (у межах вул. Донецької та Мартиросяна), на вул. П.Козицького (у межах вул. Єреванської та Уманської); у Шевченківському – на вул. Бульварно-Кудрявській, 2-4, у міжвуличному проїзді біля скверу в межах вул. О.Гончара, 65-а та вул. Б.Хмельницького, 94, на вул. Ружинській, 16-18 (біля скверу), на вул. Деревлянській, 16 і на вул. Ризькій, 1.

У суботу в Голосіївському районі ярмаркуватимуть на вул. Паньківській, на вул. Голосіївській, 4-10; у Дарницькому – на вул. Ревуцького, на розі вул. П.Чубинського та Ю.Пасхаліна; у Деснянському – на вул. М.Закревського (у межах просп. В.Маяковського, 2-а та вул. Т.Драйзера); у Дніпровському – на бульв. А.Бучми, 2-10; в Оболонському – на вул. П.Калнишевського, 1-5; у Печерському – на вул. Великій Васильківській (у межах вул. Тверської та Ковпака); у Подільському – на просп. Московському (біля Куренівського парку), на вул.

Світлицького, 31-35; у Святошинському – на вул. Академіка Єфремова, 19-25; у Солом'янському – на просп. Космонавта Комарова, 28 (до вул. Чумака), на вул. Волгоградській, 10 (у межах вул. Волгоградської та І.Неходи); у Шевченківському – на вул. Подвойського, 2-12.

У неділю ярмарки відбудуться в Голосіївському районі на вул. Маршала Конєва (у межах вул. Академіка Вільямса та Ломоносова); у Дарницькому – на розі вул. П.Чубинського та Ю.Пасхаліна; в Оболонському – на вул. Дніпровській, 13/1; у Подільському – на вул. Світлицького, 31-35; у Святошинському – на бульв. Академіка Вернадського, 79; у Шевченківському – на вул. Татарській, 32-38. ***

9 квітня відбудеться традиційний весняний загальноміський ярмарок з продажу товарів для садівників і городників. На ярмарку кияни та гості міста зможуть придбати насіння квітів, овочевих культур, садивний матеріал, саджанці фруктових дерев і ягід, а також садово-городній реманент, мінеральні добрива, засоби захисту рослин.

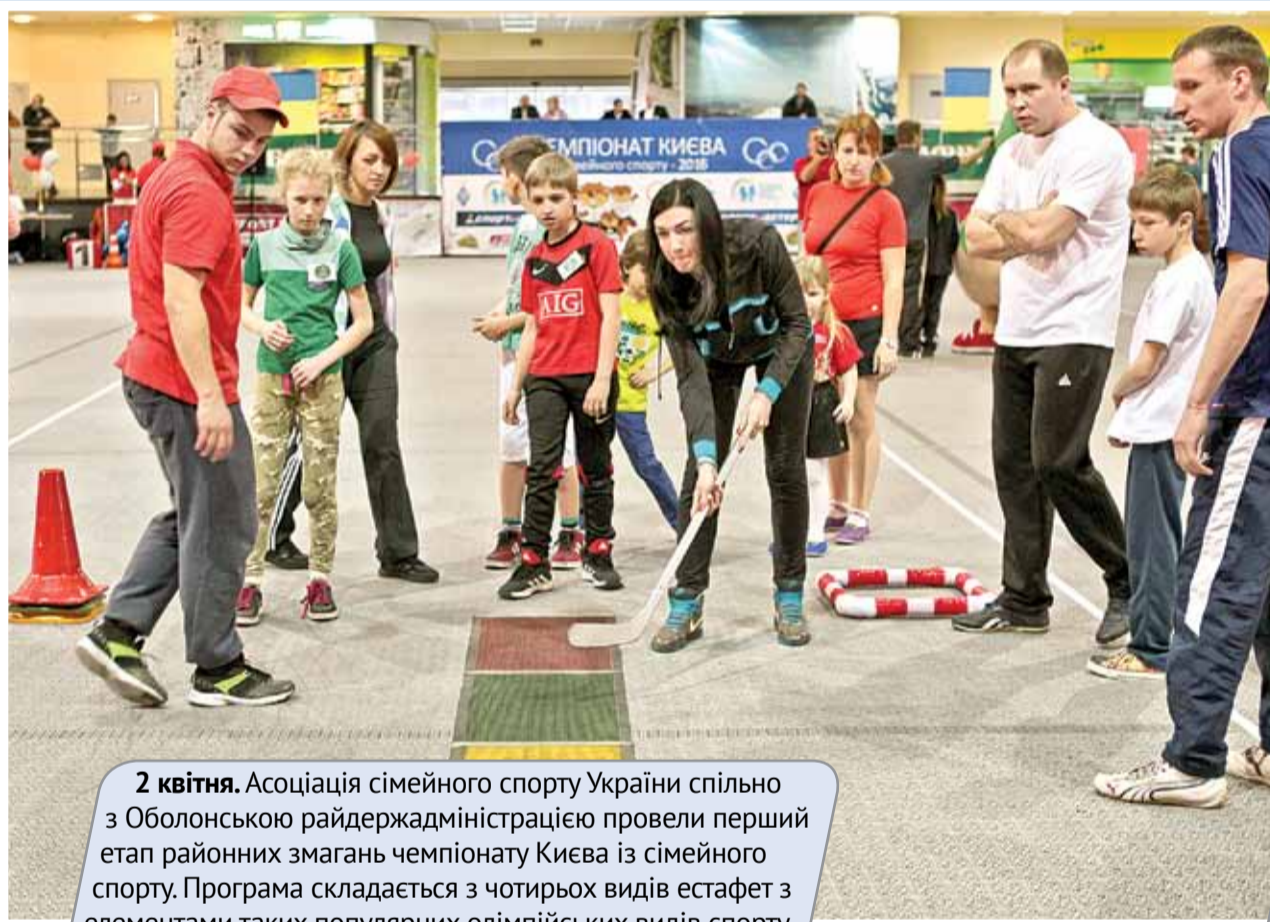
За інформацією профільного Департаменту КМДА, до участі в ярмарку залучаються безпосередні виробники, фермерські та приватні господарства. Місця для торгівлі надаються безкоштовно, тому ціни будуть дещо нижчими, ніж у роздрібній торговельній мережі й на ринках.

Під час ярмарку функціонуватимуть понад 120 об'єктів торгівлі з продажу товарів для садівників та городників, а також для зручності відвідувачів окремо працюватимуть близько 200 точок з продажу сільськогосподарської продукції. Обов'язково будуть поставлені чотири додаткові контейнери для сміття (о 19.00 почнеться прибирання території), для підприємців і відвідувачів розмістять біотуалети.

Захід триватиме з 9.00 до 18.00 на вул. Ревуцького (Дарницький район).

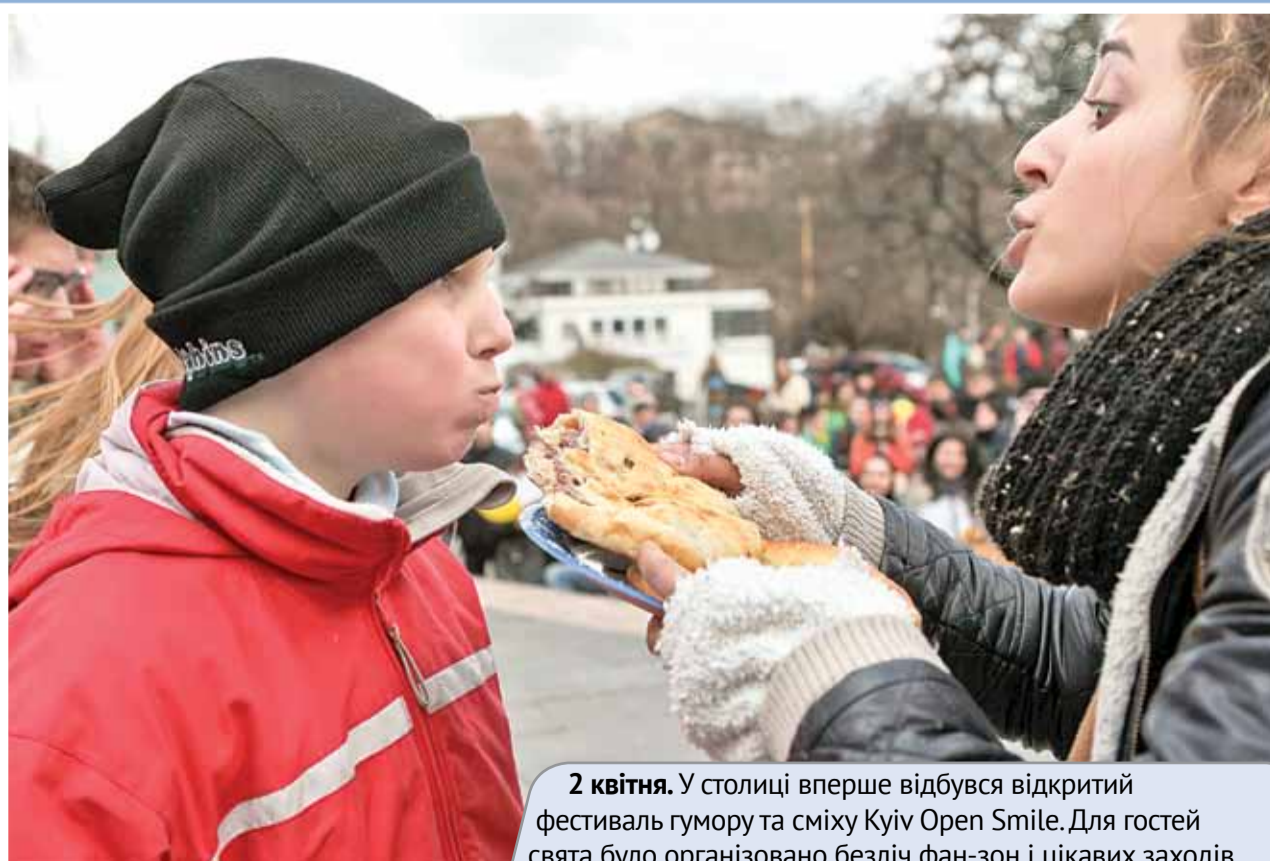
2 квітня. Понад 22 тисячі киян і гостей столиці долучилися до перегляду світлової проєкції «Анукі в пошуках весни» на Європейській площі. Саме цим заходом відкрився 13-й фестиваль «Французька весна в Україні». Протягом квітня в Києві заплановано декілька кінопоказів найкращих французьких фільмів, зокрема й допрем'єрних, виставки, театральні вистави, інсталяції, музичні концерти й навіть кулінарні майстер-класи.

2 квітня. Асоціація сімейного спорту України спільно з Оболонською райдержадміністрацією провели перший етап районних змагань чемпіонату Києва із сімейного спорту. Програма складається з чотирьох видів естафет з елементами таких популярних олімпійських видів спорту як футбол, баскетбол і хокей.

5 квітня. Розумна зупинка, що з'явилася на вул. Великій Васильківській, 4, одержує енергопостачання від сонячної батареї. Конструкція зупинки мобільна, не залежить від оперативного під'єднання до електромережі, дає змогу економити час на монтажі та погодженні документації. Тут є Wi-Fi, можна підзарядити телефон.

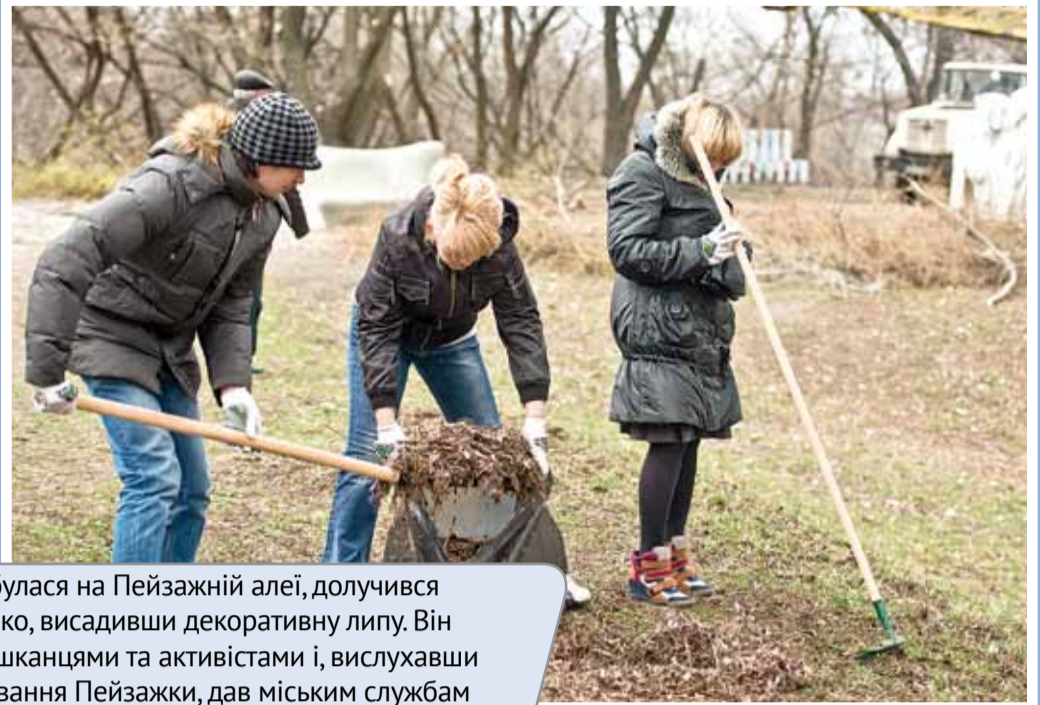
2 квітня. У столиці вперше відбувся відкритий фестиваль гумору та сміху Kyiv Open Smile. Для гостей свята було організовано безліч фан-зон і цікавих заходів. Охочі брали участь у конкурсах, а також допомагали визначати переможців у фіналах розіграшів.

3 квітня. У Києві, на Русанівській, відбувся перший пішохідний перехід, який працює й уночі. Тепер яскраве світло водить перехожих на відстані до 4-5 метрів. Його потужність у 4-5 разів перевищує звичайного вуличного ліхтаря.

2 квітня. До толоки, що відбулася на Пейзажній алеї, долучився й міський голова Віталій Кличко, висадивши декоративну липу. Він поспілкувався з місцевими мешканцями та активістами і, вислухавши їхні пропозиції щодо впорядкування Пейзажки, дав міським службам доручення замінити частину дерев'яної огорожі біля будинку №7-а в Десятинному провулку на бетонну.

4 квітня. У «Мистецькому арсеналі» відкрилася виставка «АРСЕНАЛ SOS/Музейна колекція», експозиція якої складається з археологічних артефактів XV-XVIII століть, нумізматики та стародруків, шедеврів українського авангарду, а також робіт знакових представників сучасного українського мистецтва. Усі без винятку експонати належать до власного фондowego зібрання «Мистецького арсеналу», що налічує понад 3000 одиниць зберігання.

5 квітня. Студенти київських університетів організували флешмоб «Ланцюг єднання: Україна та Європа – сильніші разом!», присвячений референдуму в Нідерландах про асоціацію України і ЄС. До акції долучилися близько півтори тисячі студентів з Національного авіаційного університету, КНУ ім. Т.Шевченка, НПУ ім. Драгоманова, КНУБА та інших вишів.

Фото
Бориса КОРПУСЕНКА,
Олексія ІВАНОВА
та Павла ПАЩЕНКА

...кій набережній, з'явився
...ий підсвічується ввечері
...дії помічають за 100
...ів перевищує потужність

київський досвід

Лікують діабет не гірше, ніж в Ізраїлі

Сьогодні Всесвітній день здоров'я. За традицією, щороку цього дня медики роблять акцент на певній темі. Нинішня – переможемо діабет

Кореспондентка «Вечірки» побувала в Київському міському клінічному ендокринологічному центрі, а співрозмовницею стала головний ендокринолог Департаменту охорони здоров'я Києва, завідувачка диспансерного відділення Олена Волчкова.

– Діабет зараз не випадково в центрі уваги, – зазначає Олена Іванівна. – На жаль, щороку кількість хворих зростає в усьому світі. Сьогодні в Києві на діабет хворіють 90 837 осіб, з яких 13 699 отримують інсулін.

– Які профілактичні заходи пропонуються киянам?

– 7 квітня в Колонній залі міської держадміністрації (вул. Хрещатик, 36) за підтримки громадських організацій відбудеться оздоровча акція для мешканців столиці: можна буде одержати безкоштовні консультації лікарів, визначити рівень глюкози у крові, виміряти артеріальний тиск, навіть виявити міру залежності від нікотину. А 9 квітня такі самі заходи проводитимуться в амбулаторіях та школах соціальної адаптації хворих на цукровий діабет, яких у столиці 14, плюс дитяча школа діабету при Національній дитячій спеціалізованій лікарні «Охматдит». Фахівці також читатимуть лекції, за сприяння Центру здоров'я розповідатимуть про здоровий спосіб життя. До речі, ці уроки у школах діабету триватимуть протягом декількох днів.

Щодо профілактики, то пораду вести здоровий спосіб життя. Днями з нагоди Міжнародного дня здоров'я киянам саме про це розповідатимуть у школах соціальної адаптації. Основними причинами виникнення цукрового діабету є генетична схильність, стресові ситуації, ожиріння, захворювання підшлункової залози, гострі інфекційні хвороби, зокрема вітряна віспа, кір, краснуха. Цукровий діабет можуть спровокувати й важкі захворювання, такі як інфаркти, інсульты та багато інших.

– Чи вистачає ліків для хворих на діабет?

– Що стосується препаратів групи інсуліну, то відбулися тендерні закупівлі й з 11 квітня вони надійдуть до аптек міста. Їх достатньо – як імпортерів, так і вітчизняних.

Олена Волчкова (праворуч) в ендокринологічному центрі

Наш споживач чомусь гадає, що імпортерні кращі, однак український виробник інсулінів уже тривалий час на вітчизняному ринку, увесь наш інсулін сертифікований, відповідає стандартам, тому за якістю не поступається закордонному. У березні, на жаль, були затримки з постачанням інсуліну, але сподіва-

ємося, що таких випадків більше не буде. На даний час інсулін видають діабетикам безкоштовно. Усі нові препарати, які тільки з'являються для лікування діабету, у нас є, і лікуємо не гірше, ніж у тому ж Ізраїлі. До речі, нещодавно до нас приїжджали пацієнти з Америки й були приємно здивовані рівнем медичної допомоги.

– В ендокринологічному центрі також діють дві школи діабету. Розкажіть, будь ласка, про них докладніше.

– Вони працюють на Рейтарській і Пушкінській. Пацієнти впродовж лікування проходять школу діабету, їм розповідають, як правильно харчуватися, як користуватися глюкометром для вимірювання глюкози в крові, як розраховувати інсулін та вводити його, як вести активний спосіб життя. А вже лікування – це не лише медикаменти. Ендокринолог для пацієнта, як провідник. Головне – доступно роз'яснити, навчити хворого, як використовувати препарати. Останніми роками стрімко зріс відсоток людей з ожирінням, а це один з основних чинників появи діабету.

– Чи вистачає в місті ендокринологів?

– Так. У нас стовідсоткове забезпечення лікарями-ендокринологами.

– Порадьте, як розпізнати діабет.

– Найголовніше – знати симптоми захворювання, на що слід звернути увагу. Слабкість, сухість у роті, спрага, різке погіршення зору, часте сечовипускання, втрата ваги – це перші дзвіночки, коли необхідно піти до лікаря, перевірити рівень цукру в крові, обстежитися. Бо дуже часто люди байдуже ставляться до свого здоров'я. Бувають випадки, коли на момент встановлення діагнозу «цукровий діабет 2 типу» від початку захворювання минуло п'ять років. Якщо своєчасно не лікуватися, починають прогресувати ускладнення, уражаються судини, нервові закінчення.

– Як потрапити до вашого центру на лікування?

– Для цього досить направлення з поліклініки, від сімейного лікаря чи терапевта, але, оскільки сьогодні великий потік пацієнтів, краще заздалегідь записатися до нас за телефоном. Намагаємося госпіталізувати всіх хворих. Причому, днями до нас на лікування приїхав хлопчина за 300 кілометрів від Києва.

Світлана КОВАЛЬОВА

поради

Допоможуть свіжі овочі

Народні методи лікування діабету дають гарні результати. Утім, це – тривалий процес, тому треба запастися терпінням...

При підвищеному цукрі в крові можна їсти всі овочі, окрім картоплі. Більше того, багато з них знижують рівень цукру в крові, наприклад, топінамбур, часниця, цибуля, салат, шпинат, горіх, цибуля, салат, шпинат, часниця, горобина, грейпфрути. Дуже добре знижує цукор в крові квасоля в усіх видах.

Непогані результати дає лікування коренем селери. Для приготування ліків візьміть 500 г очищеного коріння і 6 лимонів. Прокрутіть все разом на м'ясорубці. Потім отриману суміш перекладіть в каструлю і протягом двох годин кип'ятіть на водяній бані. Після охолодження помістіть в холодильник. Вживати рекомендується вранці натщесерце по одній столовій ложці.

Запасайтесь липовим цвітом

Одним з дієвих є лікування липовим цвітом, оскільки він знижує рівень цукру в крові. Настій липового цвіту при такому захворюванні рекомендується пити замість чаю. Можна також використовувати і відвар. Готується він таким чином: 2 склянки липового цвіту залити 3 літрами води і прокип'ятити на повільному вогні протягом 10 хвилин. Після охолодження процідити і зберігати у холодильнику. Вживати по півсклянки протягом дня, коли хочеться пити. Після того як приготований відвар закінчиться, слід зробити тридцятихвилинну перерву, потім знову можна повторити курс лікування.

Льон і кориця

Дуже ефективний засіб для зниження цукру: взяти 2 столові ложки меленого насіння льону і 1 чайну ложку кориці, залити двома склянками окропу і кип'ятити на слабкому вогні 5-7 хвилин. Вживати таку їжу вранці натщесерце. Термін лікування – не менше двох місяців.

Кориця підвищує чутливість жирових клітин до інсуліну, що і полегшує та прискорює утилізацію глюкози. Корицю можна вживати по 1 чайній ложці щодня, додаючи її до каші, фруктових салатів або кави.

«Вечірка»: 110 років із киянами. Будьмо разом і надалі!

Передплата на 2015–2016 роки з доставкою газети у поштову скриньку	Купити газету «Вечірній Київ» можна у мережах «Союздруку», «Київоблпрес» (Київська обл., Житомир, Житомирська обл.), поштових відділеннях Києва та області.	ЛИШЕ 14 грн на місяць
1 місяць – 14 грн 3 місяці – 42 грн півроку – 84 грн рік – 168 грн		

Передплатний індекс **37607**

Оформити передплату можна у поштових відділеннях та в редакції: Київ, вул. Володимирська, 51-6, 1-й поверх, кімн. 8. Тел.: 234-27-35

долі людські

Невоєнні клопоти підполковника Пікалюка

Анна РОДІЧКИНА

У кабінеті Андрія Пікалюка, заступника голови ветеранської організації Деснянського району, майже ніколи не панує тиша. Серед стосів паперів, альбомів з фотографіями і старих газет знаходиться місце для печива і склянки чаю. Щоправда, до цього рідко доходить. Занадто важливі проблеми у відвідувачів, які приходять до Пікалюка.

Більшості з них відомо, що таке війна, – пригадують жахи Другої світової або були в Афгані, як підполковник Пікалюк. Поки він займається справами своїх підопічних, ми спілкуємося з його дружиною Наталією, вірною помічницею чоловіка у ветеранських справах.

...1989-й рік, звичайний зимовий день. Мороз і сонце, «мільйон на мільйон» – так в авіації кажуть, коли чудова погода. В аеропорту зібралось багато жінок з дітьми. Чекали довго, кілька днів, але небо скупилось на оті «мільйони». І замполіт знову і знову дріботів по снігу до жінок: «Нельотна. Прилетять завтра». Раптом десь далеко загув літак. Чекали, що прилетить ескадрилья, а гув лише один – великий, вантажний. Літак сів на посадкову смугу, розвернувся і «відкрився».

– Почали виходити чоловіки у плямистій формі. Ми чекали наших, у зелених мундирах або блакитних «парадках», а ті військові були у чужих, незнайомих нам кітелях. Ми не знали, що і як, де вони були, думали, тривале відрядження, військові навчання. Раптом син вигукнув: «Тато, тато!». Я здивувалася. Навіть не впізнала свого чоловіка... – Наталя Петрівна говорить емоційно, раз по раз витираючи сльози. – Кинулися до чоловіків, але нас швидко зупинили солдати. З літака почали виносити ящики... Ми не одразу збагнули, що це. Думали, може, деталі якісь чи зброя. Потім оголосили, що не всі повернулися з Афганістану. Живими. І ми вперше почули, де наші воювали.

Так підполковник Андрій Пікалюк разом зі своєю ескадрилею повернувся додому з останнього відрядження. Він не любить говорити про себе. І про те, що було... Умовити не вдалося – Андрій Олександрович так і не розповів жодної історії на кшталт «а ми їх, а вони нас», хоч як не розпитує.

Андрій Пікалюк побував у Афганістані двічі – 1979 року і 1988–1989-го. Спочатку старлей, а потім капітан, він застав самий початок і кінець війни тривалістю в десятиріччя.

– Я був командиром ескадрильї винишувачів-перехоплювачів, а це – сто двадцять людей і вісімнадцять літаків, які несуть бойове чергування. Головне за-

Наталія і Андрій Пікалюки: роки молоді... (1989 р.)

вдання було не допустити, щоб наші літаки збили. Прикривали дорогу часом до самого Кандагара, – пригадає підполковник Пікалюк. – У перше відрядження прибули в Шинданд. Там з афганських льотчиків формувался полк, а ми як інструктори готували їх. Це був тільки початок, ніхто ще й не відав, як воно буде. Сформувався їхній полк – і через три місяці ми повернулися назад. А у другому відрядженні потрапив у Баграм...

Відбуваючи до Афганістану вдруге, вже знав: летить на війну, яка забрала безліч життів.

– Коли вступаєш у бій, питання не стоїть про життя чи про чиєсь долі. Є ти, і є ворог. І хтось із вас має вижити...

Доки чоловіки літали з Шинданда до Кабула, вдома, у Смоленську, на них чекали діти і жінки.

– Нам нічого не сказали про Афган. Сказали – навчання. Тоді я працювала у секретному відділі.

Найчастіше до ветеранської організації звертаються з побутовими проблемами. Хтось вчасно не оформив субсидію чи пільгу, а тепер не знає, як з боргами розплатитися.

Підшиваючи документи, побачила: Афган. Та замполіт суворо заборонив навіть натякати про це іншим дружинам. І я мовчала. Та й навіщо їм було про це знати? Змінити вже нічого не можна, – згадує Наталя Петрівна, тендітна та надзвичайно енергійна жіночка.

Сьогодні Андрій Олександрович не відійшов повністю від військових справ – декілька років очолював районну раду ветеранів, нині він заступник голови. Свою організацію називає «напіввійськовою», її члени переважно колишні військові. А це – дисципліна, порядок, справедливість. Під його опікою нині 23 тисячі ветеранів. Найбільше серед них «дітей війни» – 17 тисяч осіб.

Андрій Пікалюк сьогодні

– Найчастіше до ветеранської організації звертаються з побутовими проблемами. Хтось вчасно не оформив субсидію чи пільгу, а тепер не знає, як з боргами розплатитися. Був випадок: за два роки у жінки накопичилося 20 тисяч гривень боргу. Її чоловік за життя був інвалідом війни і мав пільги. Овдовівши, жінка думала, що пільги автоматично переходять на неї, і заяву на пільгу не написала. Рахунки приходили – не звертала уваги. Що сказати – вік. Плату нараховували у сто відсотків. Тепер намагаємося реструктуризувати борг, інакше – ніяк. І це не єдиний випадок. Я міг би на печі сидіти, – усміхається Андрій Олександрович. – А коли мені запропонували очолити цю організацію, погодився.

– Нудно на печі?
– Не в тому річ. Бачите, скільки тут роботи? Погодився з повагою до ветеранів.

Льотчиком хлопчина з Вінницької області вирішив стати ще в дитинстві. До душі йому був військовий порядок. Служив у різних місцевостях. Син народився в Грузії, донька – в Естонії. Після Афгану Пікалюка відрядили до Липецька.

– А потім, коли країна почала тріщати по швах, ми вирішили осісти в Києві. Ми ж українці, тут наші батьки, – пояснює Наталя Петрівна.

– А як звать вашого сина?

– Пам'ятаю, як лікар-груднин уперше дав мені малюка: «Как звать?». А я не знала. Тоді він: «Дрюха? Дрюха?». «Та це ж чоловіка мого звати Андрієм», – пояснює. А потім так і назвали – Андрій Андрійович.

– Чи ви хотіли б, аби він став військовим?

– А він і став. Майор у відставці. Якби нас знову покликали у гарнізон, я б пішла. Ми звикли...

мозаїка

Зустріч з бойовим прапором

Упродовж березня прапор 14-ї окремої мотострілкової бригади Збройних сил України перебував у навчальних закладах Подільського району, зокрема в музеях гімназії №34 «Либідь», загальноосвітньої школи №6 та спеціалізованої школи №6. До участі в естафеті долучилися школярі, їхні батьки, вихованці дитячих садків і мешканці району. Так, у ЗНЗ №63 відбулися урочистості з нагоди передання прапора

від учнів шкіл мікрорайону «Нивки» своїм одноліткам з Мостицького масиву. До цього дня в навчальному закладі влаштували виставку малюнків і газет «Борітеся – поборете!», композицій і слайд-шоу, присвячених Україні та її новітній історії, а також презентацію досвіду національно-патріотичної роботи в школі. У шкільному музеї відкрито нову експозицію про події 2013-2016 років.

мовою цифр

До Управління праці та соціального захисту населення Шевченківської РДА звернулися 469 учасників АТО із заявами про надання щомісячної матеріальної допомоги на оплату житлово-комунальних послуг.

На квартирний облік у Шевченківській РДА поставлено 120 учасників бойових дій, залучених до АТО, 4 інваліди війни – учасники АТО, 6 сімей загиблих воїнів АТО.

На території Голосіївського району мешкають 12 військових, поранених у зоні АТО, та 14 родин загиблих бійців АТО. На облік поставлено 145 голосіївців з демобілізованих та комісованих учасників АТО.

На обліку в Управлінні праці та соціального захисту населення Подільської РДА перебувають 1295 захисників України (з них 34 поранених), зокрема 272 учасники АТО, 988 учасників бойових дій, 13 інвалідів війни, 1 учасник війни, а також 21 родина загиблих (померлих) учасників АТО.

Підготував Віталій ЗНАМЕНСЬКИЙ

Ініціатива редакції

Збираємо книжки для воїнів

Шановні читачі! Редакція газети «Вечірній Київ» комплектує «Бібліотечку для воїна». Ми просимо вас приносити до редакції книжки, які за допомогою волонтерів передаватимемо бійцям на фронт. Це можуть бути книжки будь-якого видавництва, різних років. Ви також можете принагідно написати побажання воїнам. Виступити з такою ініціативою нас попросили саме солдати, захисники Вітчизни, які стверджують, що у зоні АТО бракує книжок, газет, журналів. Тому «Вечірка» продовжує направляти на передову частину наклади чергових номерів. Сподіваємося, що нашу ініціативу – «Бібліотечку для воїна» – підтримають кияни. Тож потурбуйтеся разом про те, щоб Слово служило також і солдату!

Просимо приносити книжки за адресою:

м. Київ, вул. Володимирська, 51б, кімн. 8, з 10.00 до 16.00.

Телефон для довідок: 235-23-34.

Ваші «Вечірківці»

СИЛИ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ
ПЕРЕВАГА ЯКОСТІ НАД КІЛЬКІСТЮ

ОБИРАЙ СВОЄ МАЙБУТНЄ

У СИЛАХ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ

ВИМОГИ

- Українське громадянство
- Чинна військова служба
- Вік: 20-35 років
- Відмінний стан здоров'я (примірний до продовження служби у військовій частині)
- Відмінна фізична підготовка
- Численні морально-психологічні якості
- Відповідність біографічним даним вимогам до кандидатів

ПОБАЖАННЯ

- Додаток участі в АТО
- Подарункові інформативні мовчання (перші за всі, англійська)

ПІЛЬГИ ТА ПЕРЕВАГИ:

- Шкільне грошове забезпечення
- Можливість підвищення свого професійного рівня на різноманітних курсах (в Україні та за кордоном)
- Можливість навчання на мовних курсах
- Участь у міжнародних міжвузівських олімпіадах
- Участь у міжнародних змаганнях
- Робота в колективі мотивованих професіоналів

ДОСТУПНІ ПОСАДИ

 КОМАНДИР <small>Лідер дії, відповідальний за виконання бойових завдань, організатор дій під час виконання бойових завдань</small>	 ФАХІВЕЦЬ З ОЗБОРОННЯ <small>Знавця всіх видів зброї, техніки, інструментів, принципів їхньої роботи, принципів експлуатації та ремонту</small>	 ІНЖЕНЕР <small>Експерт з технічного обслуговування озброєння, ремонтних робіт, експлуатації техніки</small>	 МЕДИК <small>Надає медичну допомогу пораненим бійцям, надає першу допомогу, надає медичну допомогу пораненим бійцям</small>	 ЗВ'ЯЗКІВЕЦЬ <small>Забезпечує зв'язок між підрозділами, надає інформацію про ситуацію на місці, надає інформацію про ситуацію на місці</small>
---	--	---	---	--

ДЛЯ ОТРИМАННЯ ДОДАТКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ТА ПОДАЧІ ЗАЯВИ НА ПРИЙОМ ДО ЛАВ ССО joinsof@mil.gov.ua

Фото Павла ПАЩЕНКА

«Паркове місто» закрита зона?

Пам'ятка природи... продається в пакеті з квартирою

райуправління міліції виписало припис «вжити заходів щодо усунення порушень громадського порядку... шляхом закриття парку». «Це фільчина грамота. Я звернувся з пропозицією, щоб райвідділок відкликав цього листа. Там охорони вистачає, щоб стежити за порядком без встановлення парканів із замками», – каже Юрій Дідовець.

ЖИТЛО ПРОДАНО, ЗЕМЛЮ ЗАБИРАЙТЕ

Мешканці довколишніх вулиць скаржилися міській владі не вперше. Торік з цього приводу в Департаменті земельних ресурсів КМДА було зібрання.

емств захоче щось тут влаштувати без нашої згоди.

– А як же бути із зобов'язаннями стосовно ЛЕП і дитсадка, якого обіцяли звести 2016-го?

– Зносити ЛЕП – величезні гроші. Треба спершу протягнути кабелі під землею, щоб у стислі терміни переключитися, а вже потім приступати до демонтажу. Якби не було ЛЕП, то дитсадок вже стояв би. Але він за проектом – під цією лінією. Криза, всі виживають...

– Але ж уже заробили на житловому комплексі?

– Ще нічого не заробили. У нас ще чотири секції порожні, продаємо так, аби взяти бодай те, що вклали. Будівництво зу-

Парк причепурили і взяли на замок. А ось обіцяного дитсадка немає й досі.

– Я пропонував місту забрати цю землю назад, – каже директор ПрАТ «Агрофірма «Троянда» Ігор Москаленко. – Ми пішли назустріч міській владі: розробили положення, за яким кияни можуть проходити сюди. Двадцять осіб одночасно – з дев'ятої ранку до шостої вечора, за записом у журналі та за перепустками. Безкоштовно. На платний вхід, як у ботанічному саду, ми не пішли. Дідовець хоч би поцікавився, скільки в місяць ми сплачуємо орендної плати? Вісімдесят тисяч! Нам ніхто жодної пільги не надавав. Якщо міська влада хоче відкрити парк для всіх, то ми із задоволенням повернемо їй цю землю. Ми готові від неї відмовитися. Так і зробимо, якщо тільки хтось із депутатів, міських властей чи комунальних підпри-

пинено. Звели тільки три черги з дванадцяти. Чекаємо кращих часів, оренда землі – до 2020-го.

СУСИДИ ПОСВАРИЛИСЯ

На нижніх озерах самі качки плавають. На верхньому – пара лебедів гніздяться. «Якщо відкрити вхід – їх не стане», – каже один з працівників, які нагріба-ли купу очерету для лебединого гнізда. Там тихе місце. Поки що. Звідси рукою подати до іншої новобудови – «Паркової вежі». Її забудовник, будкомпанія імені Ковальської, своїм покупцям теж пропонував «власний парк». Цей же. Не домовилися. Тож сусіди пригрозили самовільно прорізати прохід у паркані зі свого боку, коло лебединого гнізда. «Птахи будуть позбавлені можливості розмножуватися: у нас щороку трое-чотири маленьких лебедят. Тут не можна шашлички смажити, влаштувати гучні гулянки, рибалити», – пояснює Ігор Москаленко.

Через бетонний паркан з боку Червонопільської перелазять діти, стрибають із триметрової висоти. Хто нестиме відповідальність, якщо, не дай Боже, станеться горе? «Нехай батьки дивляться! Де написано, що через паркани можна перелазити?!» – розводить руками директор «Троянди».

Минуле і сьогодення

У середині позаминулого століття німець Вільгельм Крістер купив тут 38 десятин землі, посадив триста сортів яблунь і груш, розвів у шістьох озерах рибу, облаштував найбільшу в Києві пасіку, акліматизував виноградники, настоював вина (звідси, за переказами, й назва Виноградаря)... Між «хрущовками» на Вітряних горах досі безліч садів. І назва сьогодиншнього орендаря землі під «Парковим містом» – ПрАТ «Агрофірма «Троянда» – теж спадщина Крістера. Бо в німця були й квітники, які після радянської націоналізації стали радгоспом «Троянда».

Кияни пам'ятають, як упродовж першого десятиліття вже незалежної України у кіосках уздовж вулиці Вишгородської продавали квіти ще з росюю вже від ВАТ «Агрофірма «Троянда». Згодом теплиці осунулися, озера замулилися, садки здичавили...

– Сьогодні наше підприємство – приватне, рослинництво вже не займаюся, змінили вид діяльності на будівництво, – розповідає його директор Ігор Москаленко.

– Чому ж «агрофірма» і назва стара – «Троянда»? – запитуємо.

– Бо земля на ній. Спадщиною підприємливого німця вчора користувалися комуністи, нині – новоявлені капіталісти. Перші хоч за цільовим призначенням... На вулиці Осиповського ще рік-два тому розвалявся двоповерховий палац Крістера, нині тут якась нашвидкуруч «реконструйована» офісно-складська незграбна споруда.

Олег ПЕТРЕНКО

Місцина між Куренівкою і Вітряними горами, яка дала назву сусідньому масиву – Виноградарю, вже майже рік закрита для виноградарців, як і всіх киян. Хоча це ботанічна пам'ятка природи «Крістєрова гірка» з прадавніми дубами й озерами, заповідна земля.

Сюди можуть потрапити лиш ті, хто купив тут квартиру «...із власним парком». Так забудовники заманювали покупців у ЖК «Паркове місто».

Не сховали під землю й високонвольтну ЛЕП, яка гуде електронапругою над дитмайданчиком, тенісними кортами. На це грошей забракло.

Сюди, до виборців, охорона не пустила навіть депутата Київської ради Юрія Дідовця. «Є скарги мешканців, хотів перевірити, мене не допустили. Як юрист вивчаю ці проблеми: доступ до парку можна відкрити, а питання дитсадку і ЛЕП – складніші. Змусити інвестора виконати свої соціальні зобов'язання на етапі, коли він уже отримав від держави всі документи, а від громадян кошти, важко», – каже пан Юрій.

Сьогодні на цих землях господарює ПрАТ «Агрофірма «Троянда» – спадщина Крістера.

ШТУЧНО ЗІМІТУВАЛИ КОНФЛІКТНУ СИТУАЦІЮ

17 гектарів з теплицями взяло в оренду перед самісіньким новим 2005 роком ще ВАТ «Агрофірма «Троянда», а будувати тут висотки почало через рік вже однойменне ПрАТ. Ще тоді

збудовник рекламував «квартири з власним парком у комплексі закритого типу». Тому й просив за квадратний метр у півтора раза дорожче, ніж у середньому по місту.

Але ж як узяти паркову землю? Спершу всім показували роз'яснення Подільської РДА про те, що «орендар має право самостійно господарювати на землі й несе господарські витрати з утримання парку». Одначе утримувати парк – не означає обнести високим парканом пам'ятку природи та історії, іменні чотирьохсотлітні дуби, рукотворні озера...

Тому, за словами депутата Дідовця, штучно зімітували конфліктну ситуацію на дитмайданчику і викликали міліцію. Подільське

пряма мова

Владислав МИХАЙЛЕНКО,
депутат Київської ради, член земельної комісії:

– Доступ до зелених зон має бути відкритим. А щодо прибудинкових територій, то є випадки, коли мешканці певного житлового комплексу, ОСББ фінансують благоустрій свого двору і перекривають доступ, аби їх працю не зруйнували.

Гострою ця проблема є саме у новобудовах, які часто зводять у тих мікрорайонах, де люди проживають десятками років і їм перекривають звичні проходи.

Концерт «Віват, Оффенбах!»

ЗА УЧАСТЮ СОЛІСТІВ ТА ОРКЕСТРУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОПЕРЕТИ УКРАЇНИ

22 квітня

19.00

Замовлення квитків за тел.: 287-62-57, 287-26-30
Коллективні замовлення квитків за тел.: 287-01-12

Купуй квитки on-line за 59 секунд на www.operetta.com.ua

вул. Велика Васильківська (Червоноармійська), 53/3, ст. метро «Олімпійська»
e-mail: opereta@ukr.net

Генеральні партнери Французької весни

Інформаційні спонсори:

Директор-постановник Філіпп Уї

православний календар

Архімандрит Лаврентій (Віктор Живчик), благочинний Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря

7 квітня – Благовіщення Пресвятої Богородиці.

Основою цього дванадцятого свята є розповідь Євангелія про те, як Діва Марії явився архангел Гавриїл і сповістив, що вона обрана Богом стати Матір'ю втіленого Месії. Суть розмови, яка відбулася між Пречистою Богородицею та архангелом, полягає в тому, що Діва Марія виявила готовність бути виконавицею Божої волі. Спочатку, як і властиво людині, Богородиця, дивуючись тому, що має статися, запитує: «Як же це станеться, коли я мужа не знаю?». Та отримавши від Гавриїла запевнення, що «для Бога немає неможливої жодної речі», висловлює покірність волі Божій та готовність звершувати те, що велить Творець: «Я – раба Господня, нехай буде мені за словом твоїм». У читанні з Євангелія на це свято говориться також і про благородство Йосифа Обручника. Старець, дізнавшись, що Марія вагітна, хотів таємно відпустити її, щоб вберегти від осуду, але уві сні йому з'явився ангел і повідомив, що Дитина, Яку носить в утробі Марія, є Сином Божим. Тому від цього моменту і далі Йосиф залишається охоронцем Пресвятої Богородиці та супроводжує її в час, коли Марії з Немовлям загрозувала небезпека. У Київській Русі здавна була традиція в день Благовіщення випускати на волю співочих птахів, яких русичі іноді тримали взимку в клітках у себе вдома.

8 квітня – собор архангела Гавриїла.
10 квітня – неділя четверта Великого посту. Преподобного Іоана Ліствичника.
13 квітня – священномученика Іпатія, єпископа Гангрського.

Чому гадання про майбутнє – це гріх?

Бажання передбачити щось з майбутнього було у людей з давнини. Зробити це жодними земними засобами неможливо. Людина, обмежена законами фізичного світу, неминуче звертається до надприродних сил. Виникає питання, що вимагає ясного і принципового рішення: яким є джерело нашого знання про майбутні події. Священне Писання нам показує, що майбутнє відомо тільки Богові. Щоб Господь відкрив майбутнє, потрібні суворе чисте життя, молитва, виконання заповідей, тобто християнський подвиг. Але й тоді Бог дає знання про майбутнє на свій розгляд з метою нашої користі. Щоб вступити в спілкування з демонами ніякого подвигу не потрібно. Досить вдатися до певних прийомів. Ціна, яку людина за це платить, дуже висока – духовне здоров'я її самої та найближчих їй людей. Іноді це закінчується одержимістю. Навіть після покаяння довго ще в душі залишається болючий слід.

афіша: що, де, коли

НІК ВУЙЧИЧ: ЖИТТЯ БЕЗ КОРДОНІВ

7 квітня в НСК «Олімпійський» вперше у Києві виступить людина-легенда Нік Вуйчіч зі своєю всесвітньо відомою програмою «Життя без меж». Позбавлений рук і ніг, Нік є одним із найочікуваніших ораторів світу (виступав у 55 країнах, зустрічався з 13 президентами, охопивши аудиторію понад 8,5 млн осіб). Він грає у футбол, плаває, серфінгує, катається на скейтборді, стрибає з парашутом. Нік – автор книг з мотивації «Життя без меж», «Нестримний», «Будь сильним», «Кохання без меж».

ДОНБАС ПРОРЕВІЗУЮТЬ У КІНО

7 квітня в Національному центрі Олександра Довженка в Києві стартує проект «Культурфільм. Кінематографічна Ревізія Донбасу». Відкриється він показом кінострічки «Ентузіазм: Симфонія Донбасу» (реж. Дзига Вертов, 1930) та лекцією від професора історії Індійського університету, дослідника кіно та Донбасу Гіроакі Куромі.

СІМЕЙНА ІКОНА ВІД «НЕБА НА ЗЕМЛІ»

У Музеї Івана Гончара триває «Початок» – виставка ікон сімейної іконописної майстерні «Небо на землі». До експозиції ввійшли близько 100 творів, виконаних у різних техніках: яєчної темпері, фрески, карбування на камені. Значну частину становлять ікони в техніці гарячої емалі.

У ПОШУКАХ ГАРМОНІЇ

7 квітня в галереї «Триптих-Арт» відкриється персональна виставка українсько-ні-

мецької художниці Ірини Феддер «Зміщення акценту». Там можна побачити роботи, які вже брали участь у міжнародних художніх проєктах, а також нові твори, які експонуватимуться вперше.

ІСТОРІЯ В КІНО

8 квітня в Київській фортеці розпочнеться III Міжнародний фестиваль історичного кіно. Цього року програму буде поділено на три частини: повнометражне історичне документальне кіно, короткометражна історична документалістика та ігрові історичні фільми.

ТАНЦЮВАЛЬНА ФЕЕРІЯ

8-10 квітня в Київському технікумі готельного господарства відбудеться Хореографічний фестиваль-конкурс «Дніпровська феєрія танців». Метою фестивалю-конкурсу є популяризація дитячої та молодіжної хореографічної творчості.

ДЕНЬ ЦИГАНСЬКОЇ ЄДНОСТІ

8 та 9 квітня о 19.00 у БК «Більшовик» відбудуться святкові концерти, присвячені Міжнародному дню ромів. Циганський театр «Романс» традиційно презентує нову музичну програму своїм відданим глядачам, з якими міцно пов'язані душа, серце і творчий шлях колективу.

МИСТЕЦТВО ІНШОЇ РЕАЛЬНОСТІ

8-10 квітня на Кіностудії імені О. Довженка триватиме перший етап масштабного вистав-

ково-фестивального арт-проєкту концептуального мистецтва «What I.F. Fest».

«ЖІЗЕЛЬ» ВІД ПОКЛІТАРУ

9 квітня о 19.00 у Жовтневому палаці відбудеться прем'єра балету «Жізель» у постановці Раді Поклітару. За словами режисера, вдихаючи нове хореографічне життя в музику Адана, він відчував неабияке творче піднесення.

КЛАСИКА ДЛЯ ВСІХ ПРИ СВІЧКАХ

9 квітня о 20.00 на сцену Будинку кіно вийде оркестр «Київські солісти» з новою програмою, у якій прозвучать твори Бетховена, Шуберта, Баха, Моцарта, Чайковського. На незвичному концерті при свічках композиції супроводжуватимуться розповідями про їхню історію, аби слухач зміг перейнятися почуттями композиторів у момент написання цих творів.

СОЛО НА ФОРТЕПІАНО

9 квітня о 19.00 у Будинку художника віртуозний піаніст Павло Ігнат'єв зіграє півторагодинний концерт «Досягаючи неможливого». Крім імпрізацій та авторських композицій, пролунають джазові та класичні твори, а також несподівані кавер-версії відомих пісень.

КОЗИРНА КАРТА МАРІ ЛЕНОРМАН

13 квітня о 19.00 у галереї «Висоцький» відбудеться лекція, присвячена знаменитій ворожці. Вона передрікала майбутнє відомим, талановитим людям: Пушкіну, Наполеону, вождям Французької революції, декабристам і королям. Її шанували, проклинали, називали відьмою та великою провісницею...

Київський Куховаріус Ведучий рубрики Олег СМАЛЬ

Весняний вітаміноз

Усе! Зима відкотилася на свою північ. Скоро зелений шум, перемішаний із дзиччанням, тьохканням та цвірінканням охопить всі неурбанізовані території. Як добре після трудових буднів нарешті вибратися до лісу чи річки. Не завадить прихопити, окрім фотокамери, ще й довідничок-розпізнавач нашого різнотрав'я, аби започаткувати після прогулянки уявний гербарій.

Виявляється, що сотні рослин придатні не лише для урізноманітнення нашого раціону, а й для створення справжніх гастрономічних делікатесів.

Звісно, бездумно рвати червонокнижні рослини не треба. А приготувати, приміром, салат «Весняний» можна спробувати. Свіжозібрані листочки глухої кропиви білої, щавлю та грициків промиваємо, просушуємо, січемо і перемішуємо. Якщо трапляється поряд іванові батоги (цикорій), бажано взяти трохи молодого свіжого коріння цієї рослини, ретельно помити, зняти шкірку, дрібно порізати й додати до салату. Засмачуємо соусом, який робимо зі сметани чи кислого молока, солі, гірчиці та олії. Посипаємо подрібненою різною

зеленою цибулею. Подаємо до риби, м'яса, смаженої картоплі. Трохи здивувало, що таку демократичну і всюдисущу кульбабу у Франції культивують у цілком індустріальних масштабах. З деяким острахом готую салат «пісанлі» – занадто вже просто! Молоді весняні листочки кульбаби кладемо на півгодини в солону холодну воду (щоб забрати зайву гіркоту). Просушуємо на рушнику, подрібнюємо, додаємо майонез, гірчицю, трошки прованської або соняшникової олії. Якщо кульбабовий салат ляже до душі, можна продовжити експерименти, додаючи до основи варені картоплю, буряки, моркву, зелений горошок, посичені яйця, оцет. Врешті, у американського письменника Рея Бредбері є повість «Кульбабове вино». Хоча Куховаріус на подібне використання цієї рослини, мабуть, не наважиться...

сад, город

Вапно знижує кислотність ґрунту

Якщо ґрунт на ділянці кислий, на ньому треба посадити культури, яким це не до вподоби: люцерну, кормовий буряк, кукурудзу, соняшник. Радимо внести гашене вапно – не більше чверті від необхідної кількості. Бажано робити це за два тижні до сівби або посадки. Іншу частину вапна потрібно буде внести восени.

СПРИЯТЛИВІ ДНІ ДЛЯ СІВБИ, ПОСАДКИ Й ПЕРЕСАДЖУВАННЯ ЗА МІСЯЧНИМ КАЛЕНДАРЕМ

- 8 і 9 квітня.** Місяць у знаку зодіаку Овен/Телець (з 9.11 8 числа) – томати, перець, всі види капусти, баклажани, висадка розсади квітів, кореневищ ревеню.
- 10 і 11 квітня.** Місяць у знаку зодіаку Телець/Близнюки (з 9.00 10 числа) – посів та посадка бобових і декоративних витких рослин, квітів. Посів крес-салату і шпинату.
- 12 і 13 квітня.** Місяць у знаку зодіаку Близнюки/Рак (з 11.09 12 числа) – висадка розсади цвітної капусти і броколі, томатів, солодкого перцю, баклажанів, огірків, соняшника, посів бобів, кукурудзи, баштанних. Щеплення, підживлення дерев і чагарників.
- 14 квітня.** Місяць у знаку зодіаку Рак/Лев (16.55) – догляд за розсадою.

Сіючи огірки у плівковій теплиці, знайдіть там місце і для пари-трійки кущиків довгих китайських огірків. Вони невибагливі, плодоносять з весни до самої осені – встигайте тільки вчасно зривати зеленці.

анекдоти

- Ну, як? Були у тебе в Лондоні проблеми з англійською? – У мене – ні. В англійців були.
- Алло, магазин, у вас нитки є? – Є.
- Суворі?
- Не те слово! Я навіть підходив до них боюся.
- Ох і дорого ж мені обходиться реклама... – Але ж ви не даєте ніякої реклами! – Я не даю, але дружина читає...

З нотатника

Євген ДУДАР

1970 рік. Травень. Невтомний Василь Юхимович, як заступник головного редактора журналу «Україна», організував зустріч з Юлією Солнцевою, дружиною Олександра Довженка. Після перегляду її фільму «Золоті ворота» (про Довженка) Василь оцінив його однією фразою: «Це ворота у велике мистецтво»...

Юлія Солнцева: «Мені, українці, можуть закинути, чому я живу не в Києві, а в Москві. У Києві я не могла б зробити того для Олександра Петровича... Я ставила і ставитиму тільки українські картини Довженка. Хай говорять мені, що хочуть. Бо Довженко – це Україна. А ті кілька російськомовних сценаріїв, що він написав, – це було задля існування або під тиском зверху. Як ось «Мічурін». Це не довженківський фільм, не його плану. Цей фільм мала знімати я. Але Олександр Петрович сказав: «Або будеш знімати «Мічуріна», або більше нічого не зніматимеш...»

Коли в Москву нещодавно з'їхалися на Довженківську конференцію кіномитці, кінознавці з Англії, Франції, Італії

та інших країн, вони дивувалися, чому в нас на перше місце ставлять Ейзенштейна, Пудовкіна, а потім Довженка. Адже весь світ вважає Довженка найбільшою величиною кіно. Світ не каже про Ейзенштейна, Пудовкіна, а каже про Довженка, наслідують довженківські знахідки та здобутки в кіно, вважає, що він був першовідкривачем у царині сучасного світового кіномистецтва.

Після цієї конференції з'явилися матеріали в нашій пресі. Проте саме ці свідчення зарубіжних митців були викреслені.

Я чула, що багатьом в Україні припала до вподоби книжка Олександра Мар'ямова «Олександр Довженко». Я вважаю, що вона дуже погана: багато поперекручувано, подумано самим Мар'ямовим. Не знаю, чому вона подобається і чим саме...»

Я висловив міркування:

– Може, подобається сам факт виходу книжки. Бо в Україні вона навіть з цією «неповною повнотою» життєвих фактів не вийшла б. Українські обер-перестраховальники зробили б усе, щоб у біографії Олександра

Петровича залишилися тільки дати народження та смерті.

По-друге, український читач уже звик, що росіяни приписують Довженку собі. Спочатку це робилося, щоб його зденационалізувати. В «Большой советской энциклопедии» зробили його «советским». А потім, уже в «Театральной энциклопедии», – «великим русским»...

Тож, коли після таких двох авторитетних видань Мар'ямов визнає, що Довженко таки наш, український, ми йому хоча б за це вдячні.

Солнцева зі мною погодилася.

А ще в розмові я згадав картину режисури Ю.І. Солнцевої «Повість полум'яних літ», що вийшла на екрани 1962 року. У ній головну роль сержанта Орлюка виконав Микола Вінграновський. Я подарував їй газету зі своєю рецензією на цей фільм і спитав:

– Юліє Іполитівно, а чи задоволені ви Миколою Вінграновським у ролі Івана Орлюка?

– Так. Вважаю, що Олександр Петрович також був би задоволеним... Микола – це українець! З великим талантом і великим серцем...

фотоконкурс «Вечірки»

«Ми – маленькі українці й україночки»

Фото Оксани ПОДУС

Один із найменших учасників фотоконкурсу – Ярослав Подус, якому на світліні 5 місяців. Попри свій юний вік хлопчик долучається до традиційних українських свят. Мама Оксана вибрала синочкові першу в його житті вишивану сорочку, в якій він разом із батьками святкував Трійцю у Музеї просто неба в Пирогові. Ярославчик слухав веселі українські пісні у виконанні свого тата і з неабияким натхненням бив у бубон, акомпануючи йому. Це були незабутні миті для родини.

Просимо надсилати світліни в електронному форматі на адресу редакції: vk1906@ukr.net. У листі обов'язково повідомте (для редакції, в газеті не публікується) номер свого телефону.

пошук

Куди зникли останки Ярослава Мудрого?

Фото Івана ПАШЕНКА

Марина МАРЧЕНКО

Інститут реформ та розвитку Києва разом зі співробітниками заповідника «Софія Київська» стали ініціаторами круглого столу, за яким зібрали експертів і всіх небайдужих людей, для котрих доля зниклих раритетів святої Софії – це питання не тільки престижу та гідності, а й національної безпеки держави.

Як розповіла директор заповідника «Софія Київська» Неля Куковальська, у 2009-2010 роках фахівці, вивчаючи пам'ятки та складаючи відповідні документи, дійшли до саркофага, в якому багато років поспіль зберігалися останки Ярослава Мудрого. Але, відкривши його за допомогою спеціальної техніки (адже важить він 2 тонни), музейники отетеріли: останків князя там не було.

Загалом за радянських часів саркофаг досліджували тричі. Уперше його відкрили 1936 року, коли «Софія Київська» стала музеєм. Удруге науковці зацікавились останками великого князя 1939-го – тоді було створено спеціальну комісію й безцінний вміст саркофага вивезено до Ленінграда для подальшого вивчення. Один з кістяків був визначений антропологами як останки Ярослава, інший скелет ідентифікували як жіночий, що, найпевніше, належав його дружині Інгігерді.

1940 року обидва кістяки повернули до Києва, але до саркофага їх не поклали, вирішивши експонувати раритети у скляній вітрині

біля гробниці Ярослава. Утретє саркофаг відкривали 1964-го, щоб покласти туди останки Ярослава після повернення з Ленінграда, і довгий час вважалося, що так і зробили. Утім...

«Коли 2010 року справа про зникнення останків Ярослава Мудрого набула розголосу, я одержала від Кабінету Міністрів доручення терміново поїхати до Ленінграда в Інститут етнології та етнографії, щоб поспілкуватися з науковцями і знайти сліди зниклої святині, – згадує директор заповідника «Софія Київська». – Проте все було марно. Тільки після повернення до Києва знайшлися копії актів, які засвідчували, що останки Ярослава були передані до святої Софії».

Насправді ж доля київських святинь склалась досить драматично. 1943 року, під час відступу німецьких окупантів з Києва, кістяк князя Ярослава разом із чудотворною іконою Миколи Мокрого, за наполяганням архієпископа Никанора, який мешкав на території «Софії Київської», було вивезено до Польщі. Потім вони потрапили до рук архієпископа Палладія, представника Української православної церкви, котрий вивіз їх до Німеччини, а згодом – до США.

Нині ж українським науковцям удалося з'ясувати, що чудотворна ікона Миколи Мокрого перебуває в церкві святої Трійці в США (Бруклін, Нью-Йорк) і потребує реставрації. Є також неофіційні свідчення, що й останки Ярослава Мудрого зберігаються в цьому храмі.

«Маємо надію, що зможемо діяти згоди з релігійною громадою

української діаспори. І, якщо нам покажуть останки Ярослава Мудрого, ідентифікувати їх буде нескладно, адже в нас є весь необхідний матеріал», – упевнена директор Софійського заповідника.

«Тема реліквій, пов'язаних із заповідником «Софія Київська», віддзеркалює долю наших культурних цінностей, які за різних обставин опинилися поза межами України, – вважає Сергій Кот, керівник Центру досліджень історико-культурної спадщини України. – Сьогодні ми маємо стовідсотково реальну інформацію про долю ікони Миколи Мокрого й навіть її фотофіксацію. Важливо врахувати той факт, що реліквії «Софії» вивозили не окупанти, а представники релігійної громади. Адже вони були свідками того, як більшовики нищили храми й розкрадали українські музеї, тому рятували святині, як могли. Отже, ми повинні вибудувати відносини з українською діаспорою так, щоб, не дай Боже, нікого не образити».

ТОВ «Експедиція» запрошує на роботу ЕКСПЕДИТОРІВ ФАСОВАНОГО ТОВАРУ

Можливі відрядження до ближнього зарубіжжя. Вік від 23 до 37 років. Чоловіки та жінки. Оплата від 5000 грн. за тиждень

(066)282-35-91; (097)161-56-24; (063)011-17-68

Склала Оксана БАРКІНА

5	1			2	6		8	3
						5		6
	6	7	3	1				
			1			9	3	
1	2			4	7			
9	7			6		1	4	2
7			2	9				
	5	8				4	7	9
4	9			7			2	1

Правила sudoku

Гральне поле 9 на 9 клітинок. Поле розділено на квадрати 3 на 3. На початку гри відома певна кількість цифр. Спочатку – заповнити всі порожні клітинки цифрами від 1 до 9 за такими правилами:

1. Цифра може з'явитися лише один раз у кожному рядку.
2. Цифра може з'явитися лише один раз у кожному стовпчику.
3. Цифра може з'явитися лише один раз у кожному квадраті.

ви ще не бачили

Тихе мистецтво «Шоколадного будиночка»

Марія КАТАЄВА,
Григорій КУБЛАНОВ (фото)

Новий виставковий проект «Музей скульптури та декоративно-ужиткового мистецтва» презентує роботи українських і закордонних скульпторів другої половини ХХ століття. Більшу частину експонатів кияни мають нагоду побачити вперше.

На виставці експонується так зване тихе мистецтво, якому характерні уникнення штампів, незаангажованість, звернення до людини, ліричних тем, філософських алегорій і символів.

У трьох залах розміщені 18 скульптур, за кожною з яких стоїть відомий багатьма своїми роботами й навіть започаткуванням мистецького напрямку автор – Олексій Редько. Він створив одну з муз на фасаді Будинку художника та є співавтором пам'ятника Ярославу Мудрому за ескізом Івана Кавалерідзе. Його бронзовий портрет «Гриша», що геть не нагадує типового радянського хлопчика, демонструє увагу митця до внутрішнього світу героя, дотримання класичної традиції.

Михайло Грицюк полюбляв експериментувати з фактурою, матеріалом і кольорами. В експозиції наявні дві його досить різні скульптури – «Феофан Грек» з металізованого оргскла та «Портрет балерини Л.Оскрет».

Зображення людей творчих професій давало скульпторам змогу не робити колгоспників чи робітників. Приміром, тут є «Солістка Київського театру опери та балету ім. Т.Шевченка А.Кондя», створена Михайлом Цветковим, котрий брав участь у зведенні «Батьківщини-матері».

З іменем Віталія Шилова пов'язують формування нової етики української скульптури та

повернення до античної пластики. Це спостерігається в його «Пісні», присвяченій материнській любові.

Привертає увагу бронзовий триптих «Бесіда» Луїзи Черешкевич. Мисткиня обрала царину садово-паркової скульптури, яка давала змогу бути вільним у темах та експериментувати. Навпроти – невеличка «Дівчина з гітарою» видатного скульптора Олега Комова. У роду митця була троюрідна кузина Михайла Лермонтова, котра, мож-

ливо, й зумовила його цікавість до культурних діячів тієї епохи. Комов є автором 36 пам'ятників, зокрема й улюбленому Пушкіну, а також Іллі Рєпіну, копія якого розташована біля Київського музею російського мистецтва.

Знаковим експонатом виставки є композиція з промовистою назвою «Ми, море, сонце, чайки, рибалки» Юлія Синькевича – засновника симпозиумного руху в Україні та автора пам'ятника Тарасу Шевченку в Москві.

В одній із зал демонструється скульптура дівчини «До сонечка», майстерно вирізьблена із сибірської ялиці, улюбленого матеріалу бабусі вітчизняного монументалізму Юлії Укадер.

А ось жанр анімалістики, що у Радянському Союзі вважався неперспективним в ідеологічному плані, у скульптурі відроджував Юрій Рубан. Саме йому ми завдячуємо статуями зубрів і левів біля входу до Київського зоопарку. На виставці можна побачити його бронзового «Білого ведмеда».

На стінах – графіка з Національної академії мистецтв, що знайомить з тогочасною школою рисунка. Ця виставка є лише початком постійно діючої

експозиції скульптурних робіт і творів декоративно-прикладного мистецтва в «Шоколадному будинку».

Роботи 1970–1980-х років дуже рідко показують широкій публіці, адже скульптура чудово відображає час свого створення. У радянський період був наступ на свободу митців, тому регулярно виникали альтернативні течії

літературний фронт

Капранови розкрили правду про Другу світову війну

Марія КАТАЄВА

Три дні у НСК «Олімпійський» вирувало книжкове свято. На стендах можна було ознайомитися з вітчизняними виданнями та придбати вподобане за ціною виробника.

Куратори культурної програми «Книжкового Медвіну» брати Капранови представили свій історичний роман «Забудь-річка». Мати-одиначка зустрічає своє кохання, і виявляється, що в обох діда звали Степан Шагута і він загинув у Сибіру. З'ясовуючи, чи не родичі вони бува, герої проводять власне розслідування про часи Другої світової війни, в якій брали участь аж три Степани Шагута, один – у дивізії «Галичина», інший – в Червоній армії, а третій – в УПА.

Автори перечитали багато мемуарів, аби достовірно описати тогочасний побут вояків. Брати обіцяють, що їхню книгу буде цікаво читати не лише шанувальникам історії, а й жінкам, бо в центрі оповіді – кохання.

– Приємно, що перші читачі зацікавилися й історією власних родин, пішли до архівів, – зізнаються Віталій та Дмитро Капранови. – Ця книжка є частиною культурного фронту, бо результатом «забудь-річки», незнання історії своїх дідів, є війна. На Донбас свого часу тікало багато людей, які боролися за Україну, виступали проти радянської влади, – на жаль, їхні нащадки про це забули і стали «ватниками».

Для написання історичного роману «Забудь-річка» письменники дослідили історію трьох армій

Після презентації та роздачі автографів запитуємо Капранових, якої літератури нам не вистачає.

– У будь-якій країні на рік видається 100 тисяч назв книжок, з яких 15% – художня література. У нас в Україні має видаватися 15 тисяч назв лише художньої літератури, а ця цифра сьогодні охоплює всі видання. Тож нам бракує літератури взагалі. Сподіваємося, держава нарешті почне захищати наших видавців, – зазначає Віталій Капранов. – Єдиний ринок, який на щось схожий, –

дитячої книжки. Лише кілька останніх років з'явилися книжки для підлітків. Ми починали їх видавати ще на початку 1990-х і зіштовхнулися з тим, що тодішні підлітки виростили без книжок і вони не читають. Сьогодні вже

У нас існує розрив – читають 40-річні, читають діти й підлітки, а покоління 2000-х виростило взагалі без книжок

підросло покоління, яке з казок переходить на пригоди.

У пошуках цікавих дитячих книжок зустрічаємо лауреата літературної премії ім. Лесі Українки Василя Василяшка з «Казкою-байкою: Чесний Лис», що привертає увагу яскравими ілюстраціями.

– Якоюсь я прийшов до школи, у 9-й клас, і запитав учнів, ким вони хочуть бути. Здебільшого називали професію гіда-перекладача. Всі хочуть бути багатими, і лише один Вітя виявив бажання бути банкіром, – пригадує Василь Василяшко. – Тоді й вирішив написати книжку, як у наш час стати успішним і чесним бізнесменом.

Головний герой Лис, замість того, щоб з'їсти курку, яку витягнув із курятника, вирішив заснувати птахоферму, якою чесно заробляв собі на життя. За цією поезією були поставлені п'єси і навіть дитяча шкільна опера.

Біля стенду видавництва «Ярослав Вал» знайомимося з Олександром Шугаєм, лауреатом премії імені Івана Багряного і Володимира Винниченка та колишнім редактором видавництва «Молодь», який свого часу друкував Дмитра Павличка, Івана Драча, Ліну Костенко. Олександр Володимирович досліджує життя і творчість українських письменників, а нещодавно з'явилася його книга «Цвіт вишні, або Втрачене кохання Василя Мисика», присвячена несправедливо забутому імені.

– Це класик української літератури: поет, прозаїк, перекладач, який мав страдницьке життя. Він був заарештований замість Василя Минка і п'ять років провів на Соловках, – розповів Олександр Володимирович. – Я працював у його домашньому архіві, використав у книжці листи, документи, унікальні світлина, вперше подаю деякі невідомі досі біографічні факти.

В. о. головного редактора
Максим Філіппов
Керівник творчої групи
Леонід Фросевич
Заступник головного редактора
Віталій Курінний
Секретаріат
Володимир Савруцький, Олександр Баркін
Художній редактор Андрій Кійко
Дизайнер Світлана Виноградова
Фоторедактор Павло Пащенко

facebook.com/vechirkanova

Адреса:
01001, м. Київ–1,
вул. Володимирська, 516
Телефон: 234-27-59
Факс: 235-01-93
E-mail: vk1906@ukr.net
Свідоцтво:
КВ №15417–3989 ПР
від 15 квітня 2009 року

Рекламний відділ:
вул. Володимирська, 516
Тел.: 234-21-84, 234-27-39
Факс: 235-61-48
E-mail: v.pushina@gmail.com
Відділ розповсюдження та реалізації:
Тел.: 235-23-34
Друк: ТОВ «МЕГА-Поліграф»,
м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
Замовлення: 46875 Заг. наклад: 96 000.

Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.
Газета публікує також ті матеріали, в яких думки авторів не збігаються з позицією редакції.
При передруку посилання на «Вечірній Київ» обов'язкове. Рукописи не рецензуються.
Передплатний індекс: 37607
Онлайн-передплата на сайті ДП «Преса»

